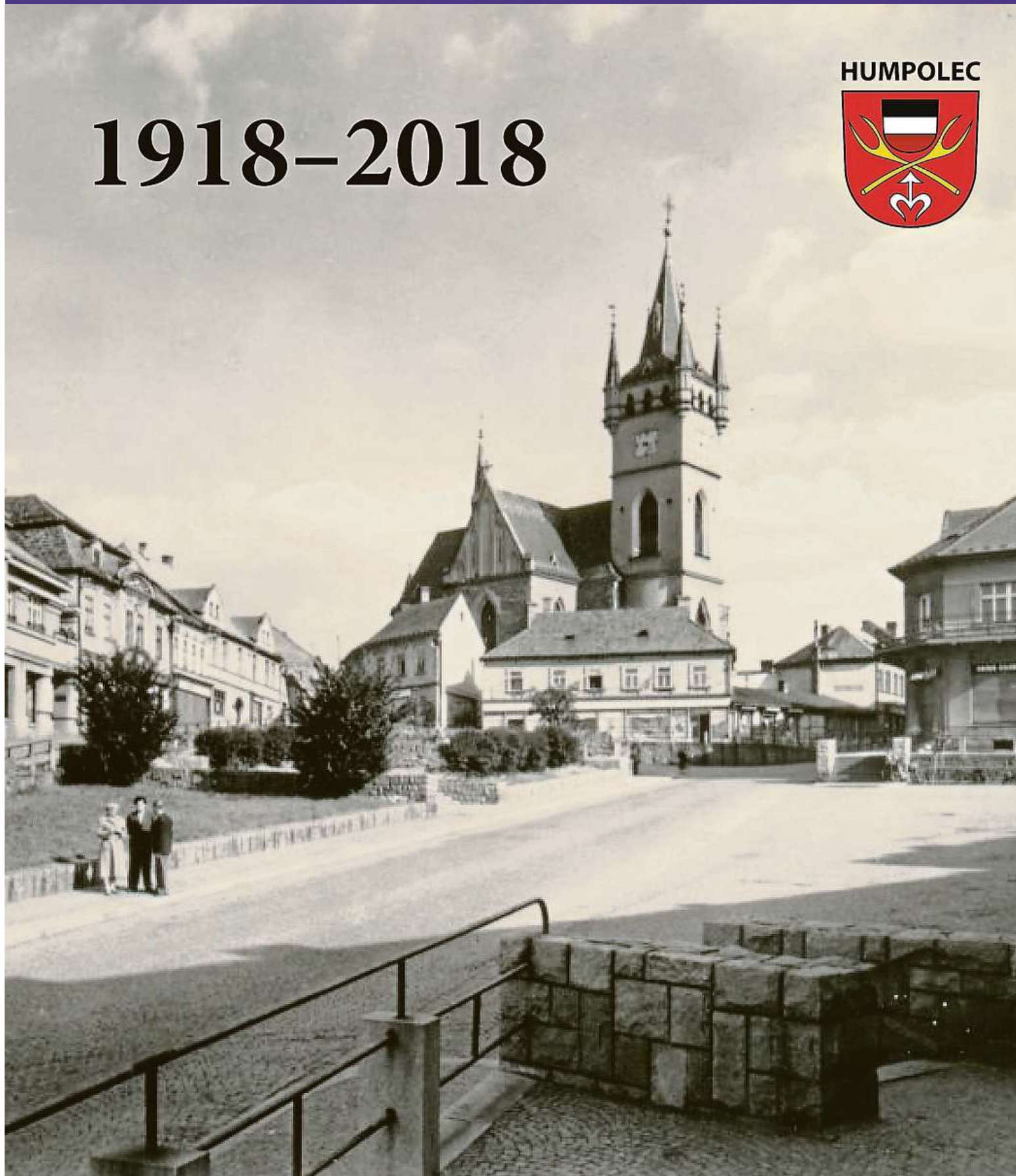

Humpolec

DNES Komerční příloha

1918–2018

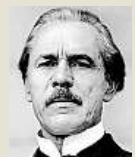
HUMPOLEC

Fakta

Největší osobnosti humpolecké historie

Aleš Hrdlička

Světově známý český antropolog a lékař se narodil v Humpolci 30. března 1869. Když mu bylo třináct let, přestěhovala se jeho rodina do New Yorku. Ve Spojených státech amerických vystudoval medicínu a antropologii. Vědecky vyvrátil názor, podle něhož by se lidstvo dělilo na vyvolené a podřadnější, na předurčené vládcy a otroky, a to podle barvy pleti a původu. Založil Antropologické oddělení Národního muzea USA ve Washingtonu a stal se jeho kurátorem. Napsal přes 300 vědeckých pojednání. Zemřel v roce 1943 ve Washingtonu na infarkt. V Humpolci nese jeho jméno gymnázium a muzeum, jehož antropologická expozice by se měla na přelomu května a června příštího roku otevřít v nové, moderní podobě. Dolní náměstí pak zdobí Hrdličkův pomník.

Gustav Mahler

Uznávaný hudební skladatel se narodil 7. července 1860 v židovské, německy hovořící rodině v Kalištích u Humpolce. Společně s Wolfgangem Amadeemem Mozartem, Josephem Haydnem, Franzem Schubertem a se svým učitelem Antonem Brucknerem patřil mezi nejvýznamnější skladatele klasické hudby v Rakousku-Uhersku. Zemřel 18. května 1911 ve Vídni. Gustavu Mahlerovi věnovalo Muzeum Dr. Aleše Hrdličky jako první v republice stálou expozici (otevřena byla už v roce 1986), kde je možné si uprostřed exponátů poslechnout nahrávky Mahlerových skladeb v podání předních světových orchestrů.

Jindřich Honzl

Významný režisér, teoretik, publicista a pedagog, který prošel vývojem od poetismu a surrealismu k socialistickému realismu, se narodil v Humpolci 14. května 1894. Společně s Jiřím Frejkou založili v únoru roku 1926 Osvobozené divadlo, v němž experimentovali umělci Devětsilu. Do roku 1938 působil Honzl jako režisér v Osvobozeném divadle Voskovce a Wericha, po druhé světové válce potom přešel do Národního divadla, kde byl od roku 1948 ředitelem činohry. Zemřel 20. dubna 1953 v Praze. Na Honzovu počest byly v Humpolci pořádány v letech 1968 až 1989 přehlídky amatérských divadelních souborů Jihočeského kraje pod názvem Honzlův Humpolec.

Z Hliníkové lavice až

Vítejte v Humpolci, jedenáctitisícovém městě ležícím u dálnice D1 zhruba v půlce cesty mezi Prahou a Brnem. Na putování po stopách slavného Hliníka či poznávání humpolecké historie budete potřebovat minimálně víkend.

Skanzen Zichpil Jak vedle sebe v souladu dokázala žít křesťanská, evangelická i židovská komunita v Humpolci, se dozvíte při návštěvě skanzenu Zichpil. Z chudinské čtvrti, tvořené drobnými roubenými nebo zděnými stavbami, se do současnosti dochovalo Nápravníko stavení z konce 18. století.

Hliníkáríum Znáte pověstnou hlášku z komedie Marečku, podejte mi pero, kterou pronáší herec Zdeněk Srstka? Zní: Hliník se odstěhoval do Humpolce! Jen tak málo stačilo, že se do města začali sjíždět recesisté, kteří hledají ve městě stopy po Hliníkově pobytu. Právě jim je určeno Hliníkáríum. Je to první české muzeum věnované fiktivní filmové postavě, vlastně pouhému jménu. Sídlí v budově městského kulturního a informačního střediska. Návštěvníci zde uvidí sestřih nejvtipnějších scének a prohlédnou si fotografie, obrázky a rekvizity z natáčení. Nechybí ani školní třída, kde si mohou napsat test, a uvidí i originální tašku šplhouna Hujera.

8smička Nejen Hliník se odstěhoval do Humpolce! Letos na jaře se v bývalé továrně na sukno v Kamarytově ulici otevřela nová zóna pro současné české umění. Galerie nese název 8smička. Aktuálně je zde k vidění výstava autorských dvojic s názvem Dvě hlavy, čtyři ruce. Součástí areálu je také knihkupectví a kavárna. Program doplňují pravidelné workshopy nebo kurzy umění. Nenudí se zde ani děti, pro které je velkou atrakcí autorská herní stavebnice Špulka.

do nebeských výšin

Hrad Orlík Láká vás historie a staré hrady?

Pokud se vydáte z centra Humpolce po modré turistické značce, zakrátko dojdete ke zřícenině hradu Orlík. Najdete zde i rozhlednu, která byla přistavena k hradní věži. Středověký hrad ožívá hlavně v létě nejrůznějšími šermířskými přehlídkami a filmovým festivalem.

Muzeum Dr. Aleše Hrdličky Obří model srdce, do něhož lze nahlížet, neandrtálec v životní velikosti (na snímku) či velký model šroubovice DNA. To vše bude součástí nové stálé výstavy o antropologii, která vzniká v Muzeu Dr. Aleše Hrdličky. Z toho důvodu jsou nyní stálé expozice veřejnosti uzavřené. Rekonstrukce bude završena příští rok na jaře. Lidé ji podle vedoucí muzea Dagmar Kluchové poprvé navštíví na přelomu května a června. Momentálně si mohou prohlédnout jen krátkodobé výstavy. Třeba v budově muzea na Dolním náměstí je do 21. prosince k vidění výstava obrazů malířky Martiny Culkové nazvaná Obrazy CUMA.

Fakta

Největší osobnosti humpolecké historie

Jan Želivský

Jeden z vůdců husitské revoluce se narodil v Humpolci někdy po roce 1380. Vzdělání nabyl v želivském klášteře a vůdčí postavení si získal jako Žižkův spojenec nesmílovaným bojem proti Zikmundovi, kdy usiloval o jednotný postup všech husitů. Byl popraven 9. března 1422 v Praze. Busta Jana Želivského je umístěna na Staroměstské radnici v Praze a před školou v Želivě, pomník před Novoměstskou radnicí na Karlově náměstí. Sbořem Jana Želivského nazvala svůj chrám Církev Čs. husitská v Humpolci.

František Hamza

Lékař a spisovatel se narodil 6. března 1868 v Kletečném. Po promoci roku 1897 se usadil v Luži u Košumberka, kde roku 1901 založil léčebnu pro skrufulozní děti, kterou vedl ve vlastní režii a po převzetí státem v ní působil jako ředitel. Patřil k zakladatelům Masarykovy ligy proti tuberkulóze, založil plicní léčebnu v Dolnom Smokovci a další zdravotní ústavy v Chrudimi, Pardubicích, Praze, Žamberku a Jevíčku. Od roku 1922 až do své smrti 4. června 1930 působil jako profesor na Masarykově universitě v Brně. Z jeho literárních děl jsou nejznámější Šimon kouzelník a Želivské romány.

Ivan Martin Jirous

Básník, publicista a výtvarný kritik, vůdčí duch českého undergroundu, známý pod přezdívkou Magor, se narodil 23. září 1944 v Humpolci. Spolupracoval se skupinou The Plastic People of the Universe a v době normalizace byl za své politické názory několikrát vězněn. Držitel literární ceny Jaroslava Seiferta a ceny Toma Stopparda. Zemřel 9. listopadu 2011 v Praze. V roce 2009 mu byla udělena pamětní medaile Dr. Aleše Hrdličky v rovině občanské symbolizující udělení čestného občanství města. V parčíku poblíž restaurace U Jiřího je umístěna jeho pamětní deska.

Vyhlídková věž Dominantou humpoleckého náměstí je věž kostela svatého Mikuláše. Zároveň je nejstarší památkou ve městě. Na vyhlídku se můžete vypravit jen v létě – stoupat budete po celkem 115 schodech a přes tři mezipatra. Trasa vede také kolem dvou kostelních zvonů a závaží věžních hodin.

Další výrazné osobnosti:

Stanislav Doležal, malíř
Jan Zábrana, básník a prozaik
Josef Dygrýn, válečný letec
Adolf Kosárek, malíř
Čeněk Vosmík, sochař

140 let Střední školy informatiky

Humpolec, město, kterému se v 2. polovině 19. století dostalo přídomek Český Manchester, zažíval nebývalý rozkvět soukenické výroby. Vždyť soukeník Emerich Dítě tenkrát vytvořil světový rekord, který přispěl k propagaci města. Za pouhých sedm hodin dokázal zhotovit látku na lovecký oblek pro císaře Františka Josefa I. od střiže ovcí až po utkání. Za další tři hodiny byl oblek ušit a dodán do Vídně. Vyhrál tak sázku, kterou uzavřel s velkoobchodníkem Baurem v hostinci, o 100 zlatých.

Historie školy

Nová situace si vyžadovala vzdělané soukeníky i živnostníky. Proto dochází roku 1878 k otevření pokračovací školy s výukou kreslení, počtů, písemností a technologie.

Roku 1884 se začalo vyučovat na dvouleté pokračovací škole průmyslové. Ve školním roce 1886/7 bylo do školy zapsáno 61 žáků, z nichž 47 dochodilo a bylo klasifikováno. Podle řemesel bylo: 5 krejčích, 6 truhlářů, 10 obuvníků, 9 soukeníků, 5 postřihačů, 4 řezníci, 3 uzenaři, 3 řemenáři, 3 klempíři, 1 rukavičkář, 1 kloboučník, 1 dřevěnkář, 1 pozlacovač, 1 zedník, 1 malíř pokojů, 1 sedlář, 1 pekař, 1 tkadlec, 1 tesař, 1 bednář, 1 cukrář a 1 zámečník.

Změny v průběhu 20. století

K významným změnám dochází také v průběhu 20. století. Pokračovací školu nahrazuje roku 1925 Živnostenská škola pokračovací, která disponuje třídou všeobecnou, oděvní, potravní, kupeckou, holičskou, kovodělnou, stavební, uměleckou a dřevodělnou.

V roce 1943 se mění název na Učňovskou školu, v roce 1946 na Základní odbornou školu a pokračuje se ve výuce předešlých oborů.

Po roce 1949 se přestavbou znárodněného průmyslu stal z humpoleckých textílek národní podnik SUKNO a pro jeho potřeby se ve škole připravovali i budoucí přadleny a tkalci.

Střední škola
informatiky a cestovního ruchu v Humpolci

www.stredniskola.com
info@stredniskola.com

Maturitní studium - 4leté denní

18-20-M/01 INFORMAČNÍ TECHNOLOGIE
INFORMAČNÍ TECHNOLOGIE
INFORMATIKA V EKONOMICE -

66-41-L/01 SPECIALIZACE PRO OBOR OBCHODNÍK
SPECIALISTA NA REKLAMU -
SPECIALISTA NA CESTOVNÍ RUCH
SPECIALISTA NA INFORMAČNÍ TECHNOLOGII
(pro tento obor i distanční forma studia)

Kombinované maturitní studium - 2leté

75-31-M/01 PŘEDŠKOLNÍ A MIMOŠKOLNÍ PEDAGOGIKA
75-31-M/02 PEDAGOGIKA PRO ASISTENTY VE ŠKOLSTVÍ
66-41-L/51 PODNIKÁNÍ (distanční forma studia)

Učební obory - 3leté denní

34-53-H/01 REPRODUKČNÍ GRAFIK
65-51-H/01 KUCHAR - ČÍŠNÍK
66-51-H/01 PRODAVAČ A VÝROBCE LAHŮDEK

a cestovního ruchu SČMSD Humpolec

Rozšíření studijních oborů

Nabídka oborů se rozšířila v 60. letech o prodavače, číšníka, servírku, natěrače, malíře pokojů, elektrikáře, pokrývače a karosáře. Pod názvem Učňovská škola fungovala až do roku 1981, kdy se její název opět mění. Střední odborné učiliště zřízené Svazem českých a moravských spotřebních družstev je pak k 1. 9. 1993 zařazeno do sítě soukromých škol.

V roce 1995 se žáci vzdělávali v pětiletém dvoustupňovém oboru obchodník s maturitou a ve dvouletém nástavbovém studiu s maturitou. Učební obory byly zastoupeny prodavačem, kuchařem a provozem služeb.

Nový název Střední škola SČMSD Humpolec, s.r.o.

Další proměnu prodělala škola v roce 2006, kdy se mění její název na Střední školu SČMSD Humpolec, s.r.o. a zároveň se mění skladba maturitních oborů. Obchodník získává několik zaměření – zaměření na informační technologie a na cestovní ruch. A to je ten předěl, který předznamená budoucí směřování této školy. Informační technologie se roku 2012 stává samostatným a velmi žádaným oborem.

Současnost Střední školy informatiky a cestovního ruchu

Podoba Střední školy informatiky a cestovního ruchu je výsledkem modernizace nejen budovy samotné, ale především interiéru a jeho vybavení, které sleduje nejnovější trendy ve výuce a zároveň reaguje na požadavky trhu. To se týká také nového učebního oboru reprodukční grafik, pro který je určeno polygrafické studio. To disponuje tím, co ve světě polygrafie trh aktuálně nabízí. Nacházejí se zde jak produkční digitální nízkonákladové tiskové stroje, tak i dokončovací stroje pro různé druhy vazby a ořezu. Žáci se seznamují s využitím laserového gravírování a řezání a v neposlední řadě i se sublimačním tiskem.

Aktuálně nabízené studijní obory

Mezi stálíce učebních oborů patří také kuchař – číšník a výrobce lahůdek. Své doved-

nosti si učni ověřují nejen ve školní kuchyni, ale také na pracovištích hotelů a restaurací v regionu.

Jak už název školy napovídá, hlavními maturitními obory jsou informační technologie a obor obchodník se zaměřením na cestovní ruch. Studenti prvního oboru mají k dispozici špičkové vybavení IT, učí se navrhovat a sestavovat počítače, spravovat operační systémy, sestavovat počítačové sítě, programovat a vytvářet webové stránky. Studenti cestovního ruchu využívají specializovanou učebnu, ve které probíhá i část praktické výuky. Vytvářejí a realizují zájezdy na základě požadavků klientů a cestovních kancelářů, provádějí jejich kalkulaci a stanovují výsledné ceny zájezdů. Poskytují také průvodcovské služby.

Ze školy odcházejí absolventi s maturitním vysvědčením či výučním listem, ale také s certifikátem ECDL, s osvědčením o úspěšném završení barmanského, baristického kurzu nebo kurzu studené kuchyně.

Speciality naší školy

Součástí výuky se staly poznávací zájezdy organizované studenty cestovního ruchu.

Navštívili tak např. Francii, Velkou Británii, Benelux, Německo, Rakousko i jednotlivá města a místa v ČR.

Učitelé v této škole jsou nejen erudovanými odborníky, ale také zachovávají individuální přístup ke svým žákům, kterým se věnují jak v hodinách, tak mimo ně.

Tradicí se stal Den otevřených dveří, první se konal již roku 1992. Snahou studentů i pedagogů je představit nejen prostory školy, ale také její moderní vybavení a jejich dovednosti.

Naše úspěchy

Za velký úspěch je možné považovat účast studentů v soutěži pořádané Vysokou školou polytechnickou v roce 2017, ve které v silné konkurenci 49 projektů získali 2. a 3. místo. V letošním roce se prosadili v celostátní soutěži finanční gramotnosti Fingerplay, kde obsadili 1. místo.

Neméně úspěšní jsou i ve sportovních kláních, zejména ve florbalu a v kopané.

Škola tak hrdě může pokračovat ve 140 leté tradici s vědomím toho, že i budoucí generace budou mít na co navázat.

Naše mimoškolní aktivity

- Cateringové služby našich kuchařů
- Realizace reklamních materiálů v odborném výcviku žáků
- Kroužek programování pro žáky ZŠ
- Podvečerní počítačové kurzy pro veřejnost
- Polygrafické studio
potisk textilu
gravírování do skla
tiskoviny, vizitky

Hradu Orlík kraluje věž s vestavěnou rozhlednou

Asi 1,5 kilometru severovýchodně od Humpolce se ve výšce 645 metrů nad mořem tyčí kamenný hrad Orlík ze 14. století s věží přestavěnou na rozhlednu.

Hrad Orlík u Humpolce založili na konci 14. století páni z Dubé. Už tehdy byla jeho dominantou v severní části čtyřhranná věž vysoká 22 metrů, jejíž základna měří 5,5 metru. Po patřičné přestavbě slouží od listopadu 2014 jako rozhledna.

„Věž byla do poloviny výšky plně vyzděna, dále pak od vstupu do svého vrcholu byla dutá s vnitřním schodištěm a vstup do ní byl možný po dřevěném můstku z protilehlého starého paláce,“ uvádí k historii věže portál věnovaný tuzemským rozhlednám.

Ruiny i nová sláva hradu

Hrad Orlík se postupně dočkal různých majitelů, až se nakonec poslední z nich, Kryštof Karel z Roupova, přestěhoval v 16. století do zámku v Herálci. A Orlík tak začal pomalu pustnout. Navíc byl nejspíše za třicetileté války i poškozen, takže se pak během 19. století změnil v ruiny.

Teprve roku 1913, kdy hrozilo i úplné zřícení zbytků hradní věže, se místní rodáci rozhodli začít s opravami. V dalších letech se o ně zasloužil především Klub českých turistů. A po roce 1945 se areál hradu stal dokonce centrem mládežnických akcí a zábav, jenže mezitím se jeho stav tak zhoršil, že se od nich v 70. letech minulého století muselo upustit. A hrad se dál rozpadal.

„Od roku 1988 se začíná opravám hradu věnovat skupinka místních nadšenců, která se později transformuje v humpoleckou pobočku Klubu Augusta Sedláčka,“ popisuje další osudy hradu web o českých rozhlednách. Nakonec se v roce 1997 Orlík znovu otevřel pro veřejnost.

Jak rostla rozhledna

O plánu vybudovat z torza zdejší hradní věže rozhlednu se uvažovalo už v roce 1990, tehdy však měla být věž

jen dostavěna a zastřešena. Teprve v letech 2007 a 2008 se začalo znovu o rozhledně uvažovat, jenže měla stát spíše na Havlově kopci na jihozápadním okraji Humpolce. Tyto snahy zhatily komplikované majetkové vztahy, takže v listopadu 2013 se město definitivně rozhodlo vybudovat rozhlednu na zpusťlém hradě.

Stavba vnějšího ocelového schodiště i navazující konstrukce zasazené dovnitř torza věže byly dokončeny v říjnu 2014. Od listopadu téhož roku tak mohou výletníci vystoupat po 104 schodech a z plošiny si dopřát výhled například na město Humpolec, hrad Lipnici nad Sázavou, horu Blaník či Strážáčiště, jež je nejvyšším vrcholem Pacovské pahorkatiny, nebo vrchy Křemešník, Javořici a Čerřínek.

Otevřenou věž signalizuje vyvěšený červený prapor se znakem prvních majitelů hradu, pánů z Dubé. A otvírací dobu hradu včetně rozhledny lze zjistit i na portálu www.castrum.cz.

104 schody Nahoru se lidé dostanou po vnějším ocelovém schodišti, navazující konstrukce je pak uvnitř torza věže.

Výhled Věž nabízí pohled například na město Humpolec, hrad Lipnici nad Sázavou nebo vrcholy Javořici a Čerřínek.

Zábava Na hradě Orlík se během celého roku koná řada akcí. Otevřen bude i na Silvestra, od 13 do 15 hodin.

Sport, kultura, příroda i sociální péče.

Humpolci se osvědčil dotační program na podporu rozmanitých aktivit.

HUMPOLEC

Celkem 13 200 000 Kč investuje v roce 2019 město Humpolec na podporu veřejně prospěšných aktivit pro své obyvatele. Výjimečný dotační program města funguje dlouhodobě a každoročně

se počet žadatelů o finanční výpomoc navyšuje. Za rok 2018 jich bylo přes sedmdesát. Díky těmto penězům se v Humpolci daří rozvíjet řadu činností, které zaručují bohaté kulturní, společenské i sportovní vyžití. Dotace rovněž podporuje sociální služby a obnovu památek.

Každý rok mohou o peníze požádat jak fyzické, tak i právnické osoby. Je třeba vyplnit standardizovaný formulář a splnit dané podmínky. Podpořené aktivity zároveň musí zasahovat území zhruba desetitisícového města a jeho obyvatele. O poskytnutí dotace rozhodují v konečném kroku humpolečtí zastupitelé, kteří před tím dostanou návrh včetně zdůvodnění od finančního výboru města. „Tímto způsobem se nám velmi daří podporovat smysluplné volnočasové aktivity ve městě

i v jeho místních částech. Navíc dokážeme zajistit kvalitní sociální péči pro naše občany a nezapomínáme ani na památky nebo životní prostředí,“ uvedl starosta Humpolce Karel Kratochvíl.

Nejvíce finančních prostředků putuje do sportovních aktivit a sociálních služeb. „Vždy necháváme v dotačním programu nerozdělených sto tisíc korun, které využíváme v případě žádosti na podporu jednorázových akcí, jež se objeví v průběhu roku,“ vysvětlil starosta.

Finanční injekci na aktivity ve městě dostávají spolky, sdružení, organizace i jednotlivci věnující se rozmanitým činnostem. Řada z nich funguje desítky let, některé oslavili i více než sté narozeniny. Patří k nim například Loutkové divadlo, pěvecký sbor TUCET, chovatelé, včelaři, rybáři, Rodinné

centrum Cipísek, skauti, turisté, svaz důchodců, veteráni Humpolec, Zelené srdce věnující se přírodě a životnímu prostředí, sdružení dobrovolníků okolo hradu Orlík, TJ Jiskra Humpolec, fotbalisté nebo tenisté a další. Dotaci získávají i poskytovatelé sociálních služeb, z nichž největším se třinácti službami je Oblastní charita Havlíčkův Brod.

Město v posledních třech letech podpořilo také Letní Platformu, což je tříměsíční open-air festival nabízející koncerty, výtvarné dílny, divadélka pro děti, pikniky, promítání filmů i akce pro seniory. Peníze získávají také žadatelé o dotaci na vydání knih týkajících se převážně historie Humpolce.

Nelze vynechat ani místní části, kde tamní obyvatelé pořádají například dny pro děti, pálení čarodějnic, besedy s rodáky a další společenské akce. „Těší nás, že se v dnešní době stále najdou aktivní lidé, kteří dokážou udělat něco pro své okolí i své město. Díky jejich nadšení může Humpolec nabídnout vyžití snad pro každého. Vážíme si jejich činnosti a věříme, že úspěšně funguje i díky dlouholeté finanční pomoci z dotačního programu města Humpolce,“ přemítal Karel Kratochvíl.

Humpolecká nemocnice

1857 - 2018

VYSOČINSKÉ NEMOCNICE

Historie nemocnice Humpolec sahá až do poloviny 19. století, kdy na její výstavbu byla uspořádána sbírka mezi občany. Dne 1. listopadu 1857 byla otevřena jako Nemocnice Alžbětina pro 22 nemocných.

Nemocnice Humpolec (Vysočinské nemocnice s.r.o.)

V roce 1859 byla povýšena na všeobecnou veřejnou nemocnici a byla převedena pod správu obce Humpolec. Prvním primářem se stal Med. Et Chir. Dr. Bernard Grünfeld. I vzhledem k tomu, že se nemocnice již od samého počátku potýkala s finančními problémy a chybělo jí potřebné lékařské vybavení, povolilo městské zastupitelstvo v roce 1890 zřízení nové nemocniční budovy č.p. 319. Kapacita nemocnice se tak rozšířila na 72 lůžek.

V roce 1914 se zvýšil počet ošetřovaných nemocných a raněných vojáků, kteří byli umísťováni nejen v nemocnici samotné, ale byla zřízena i nemocnice filiální v budově chlapecké školy. O čtyři roky později byly zavedeny ošetrovací taxy a zdravotní přírázky, které přinesly definitivní a trvalé řešení finanční otázky nemocnic.

Z důvodu vybudování nemocnice v Německém Brodě (dnešní Havlíčkův Brod), Pelhřimově a Jihlavě, hrozilo Humpolecké nemocnici zrušení. V roce 1923 Město Humpolec zahájilo jednání a nemocnici se podařilo zachovat s tím, že přešla pod správu okresní.

V té době vznikaly plány na výstavbu infekčního pavilonu, které se podařilo realizovat, a samostatný infekční pavilon byl dokončen v roce 1925. Další přestavby se nemocnice dočkala hned o rok později. Původní stará budova byla kompletně zrekonstruována a vybavena zcela novým zařízením. Začal zde fungovat druhý operační sál, porodnické oddělení, rentgen a elektroléčba. Kapacita nemocnice byla 150 lůžek. Byla provedena i rekonstrukce kuchyně a zřízena prádelna. Nemocnice tak byla plně soběstačná.

V roce 1948, kdy došlo k zestátnění celého zdravotnictví, v humpolecké nemocnici skončil monoprimariát vznikem samostatného interního oddělení. Od roku 1954 bylo otevřeno i gynekologicko-porodnické oddělení. O rok později bylo otevřeno dětské oddělení, čímž vznikla nemocnice I. typu s poliklinikou. Okolo roku 1960 měla nemocnice 5 samostatných lůžkových oddělení, na kterých mohla umístit celkem 255 pacientů. Fungovala pro spádové území 19 000 obyvatel. V dalších letech se již počet lůžek postupně snižoval.

V 70. a 80. letech nebylo do modernizace humpolecké nemocnice investováno a ta začala svým vybavením zaostávat. Po roce 1989 se stalo Město Humpolec zřizovatelem nemocnice. V roce 1996 došlo se souhlasem zřizovatele k privatizaci, které se

zúčastnilo i město Humpolec a spolu s lékaři z Jihlavy založilo společnost Nemocnice Vysočina, s.r.o.

Když v roce 1998 zemřel lékař anesteziolog MUDr. Josef Kubík a nového se nepodařilo sehnat, bylo nutné ukončit operativu. Ve výběrovém řízení nemocnice neobhájila akutní lůžka a měla se změnit na léčebnu dlouhodobě nemocných. Pro vysokou zadluženost ukončila svoji činnost na jaře 1999.

Vedení nemocnice ještě po ukončení provozu uvažovalo o využití prostor na uprchlický tábor, později na lůžka LDN, ale ani jeden ze záměrů se nepodařilo zrealizovat. Pozitivní na celé situaci bylo to, jakým způsobem se dokázalo město se ztrátou nemocnice vyrovnat. Ambulantní péči plně převzala poliklinika, kde vznikla nová chirurgická ambulance. Plicní léčebna zajistila doléčovací lůžka a Město Humpolec zainvestovalo do nákupu sanitek a vznikla příspěvková organizace Zdravotní služby města Humpolec. Tím byla zajištěna i rychlá lékařská pomoc, dopravní zdravotní služba a pohotovost.

Humpolecká nemocnice byla znovu otevřena až v roce 2001 a to s kapacitou 104 lůžek následné péče. Budovu si od Města Humpolec tehdy pronajala firma Medicon Hospitals, s.r.o. Provoz lůžek následné péče zde přetrval až do současné doby. Od roku 2011 převzala provoz společnost Vysočinské nemocnice s.r.o., která již měla zkušenosti s provozováním lůžek následné péče v Ledči nad Sázavou. Vysočinské nemocnice později odkoupily budovu nemocnice a v roce 2013 převzaly provoz

i Plicní léčebny. V současné době má nemocnice k dispozici 104 lůžek následné péče, kde je poskytována léčebná, ošetrovatelská a rehabilitační péče nejen pro klienty z Humpolce a okolí ale i ze vzdálenějších lokalit.

Plicní léčebna

Budova Plicní léčebny byla vystavěna v roce 1934 jako součást stávající Všeobecné veřejné okresní nemocnice. Po jejím otevření sloužila k léčbě

počáteční tuberkulózy. Kapacita tehdejší budovy byla 100 lůžek a byla stoprocentně využita. Zhruba po roce zde byla zřízena i ambulantní poradna pro plicní choroby a lůžka pro otevřenou tuberkulózu. Tehdejší léčebna tuberkulózy a respiračních nemocí fungovala v plném provozu po celou dobu své existence a v roce 1996 zajišťovala specializovanou léčbu nejen pro okres Pelhřimov ale i pro okres Tábor, Jindřichův Hradec, Písek a částečně i Česká Budějovice.

V Plicní léčebně je nyní k dispozici 70 lůžek a je zde poskytována specializovaná léčebná péče o pacienty s nemocemi průdušek, plic a pohrudnice, především nemocným s chronickým průběhem nemoci.

Chcete-li se stát součástí Vysočinských nemocnic, s.r.o., rádi Vás mezi sebou přivítáme. Bližší informace včetně přehledu volných pracovních míst najdete na www.vysocinskenemocnice.cz nebo nás kontaktujte na: dospelova@vysocinskenemocnice.cz, tel.: 736 725 135

Chceme vybudovat kultovní značku, říká pivovarník

V roce 1991 si ve staré dacií dojel koupit pivovar a o devět let později se stal českou pivovarnickou osobností století. Stanislav Bernard, charismatický muž s kudrnami.

Narodil jste se v Opavě a do Humpolce jste se přestěhoval, když vám bylo 36 let. Jak se vám v něm žije, co se vám tady nejvíce líbí?

Humpolec a okolí je nádherné místo pro život, na Vysočině jistě jedno z nejhezčích. Právě ten kontrast údolí a kopců, plno lesů, rybníků a nedaleké Želivky, prostě krása. Nelze napsat jednu věc, která by byla právě ta nejlepší. Za tu dobu, co zde bydlíme, se město rozvinulo, opravilo, jsou zde dobrá sportoviště, dostatek kultury, i náš pivovar se snaží proměnit v moderní vzhlednou firmu. Navíc nyní připravujeme a promýšlíme nové návštěvnické centrum s krásným výhledem na město, kinosálem, expozicí, rozhlednou a restaurací.

Máte vůbec čas poznávat krásy Vysočiny? Jaká jsou zde vaše nejoblíbenější místa?

Poznával jsem je průběžně, právě výjezdy na kole mi pomáhaly v době, kdy jsem trávil mnoho času v práci a už na nic jiného nebyl čas. Potom bylo horské kolo tou nejlepší relaxací a třeba trasa z Humpolce okolo Křemešnicku, Čerínku a Javořice byla moje oblíbená. Krásná je Lipnice, Želiv a mnoho dalších míst. Ale stačí zajít si pěšky na rozhlednu na zřícenině Orliku a uvidíte, jak zde máme krásně.

V roce 1991 jste v Humpolci vydražil pivovar a začal v něm vařit pivo. Vystudoval jste přitom Vysokou školu dopravní v Žilině. Jaké byly vaše podnikatelské začátky a překážky, jež jste musel překonat na cestě za úspěchem?

Začátky samozřejmě nebyly jednoduché, vydražili jsme pivovar tzv. po smrti za pětinasobek vyvolávací ceny, úvěr 52 milionů korun měl desetiprocentní úrok. Prvních deset let jsme bojovali doslova o přežití, ale zodpovědnost za to, že zaměstnáváte několik desítek lidí, a sen o tom, že jednou vybudujete úspěšnou značku, byl velmi motivující. Drželi jsme se po celou dobu zásady vařit to nejkvalitnější možné pivo. Motorem podnikání pro mne nebyl zisk, ale především zajištění dlou-

Stanislav Bernard Před 27 lety vydražil v Humpolci pivovar, dnes je úspěšným pivovarníkem a připravuje návštěvnické centrum s kinosálem, expozicí, rozhlednou a restaurací.

hodobé kvality, která následně přinesla zvýšení prodejů. Navíc nás to neskutečně bavilo, naplňovalo a na to, že můžeme zkrachovat, jsme nemysleli.

Pivo Bernard se dnes pije nejen v Humpolci, ale v celé České republice. Čemu přičítáte takový úspěch?

Především je to zásluha lidí, kteří pracují u nás v pivovaru. Naši snahou bylo vytvoření takových pracovních podmínek, aby se lidé v práci cítili dobře. Již před deseti lety naši zaměstnanci vytvořili firemní hodnoty, podle kterých se řídíme, a noví pracovníci jsou primárně vybráni právě podle nich. To pomáhá dělat tu správnou pozitivní atmosféru, kdy je na konečném výrobku, v našem případě pivu, vidět, že bylo uvařeno s láskou, že se při výrobě přidal nejenom řemeslný fortel, moderní technologie, ale i kousek srdíčka každého našeho zaměstnance. Věřím tomu, že za naším úspěchem je právě každý náš zaměstnanec.

Jak hodnotíte letošní rok z hlediska výsledků pivovaru. Jste spokojen?

Dlouhodobě rosteme, letos je to třeba průběžně o 18 procent. Nejprodávaněj-

ší je jedenáctka, ale úspěšná je i dvacítká a desítka. Máme čtyři druhy nealkoholických piv, z toho dvě ovocná. Vaříme černá piva, jantarová, černou Lavinu, IPU, ALE, testujeme pšenici, máme piva filtrovaná, nefiltrovaná, v lahvích sekundárně po přidání kvasnic dokvašují piva kvasnicová. Na trhu jsme s Bezlepkovým pivem a úspěšní jsme především v restauracích, neboť prodáme 60 procent piva v sudech, což je velmi důležité pro ekonomiku. Ano, jsem spokojený.

Váš vzestup je stálý. Kam hodláte stoupat dál, kde se vidíte za deset let? Máte připravené nějaké nové plány a investice? Plánujete třeba vyrábět pivo v plechovkách, jako k tomu už přistoupila většina našich pivovarů?

My nemáme za hlavní cíl růst. Pouze reagujeme na zájem našich zákazníků. Nejde o „stoupání“, ale o smysluplnou existenci. Investujeme průběžně tak, abychom měli v harmonii všechny výrobní technologie a mohli vařit naše pivo poctivě a tradičně. Každoročně tak investujeme zhruba sto milionů korun. Plechovky jsme se vědomě rozhodli nepoužívat, protože ten-

Vizitka

Stanislav Bernard

- narozen 14. října 1955 v Opavě
- absolvent Vysoké školy dopravy a spojů v Žilině
- podnikatel v oblasti pivovarnictví a médií, zakladatel Českého svazu malých nezávislých pivovarů
- nositel titulu Pivovarnická osobnost století (2000) a Brand manager ČR roku 2000
- zastupitel Města Humpolec, zvolen popáté v řadě
- ženatý, s manželkou Helenou má dceru Hanu a syna Filipa

to obal je velmi neekologický, a my chceme naopak naši ekologickou stopu co nejvíce snižovat. Kromě zmíněného návštěvního centra budeme například budovat anaerobní předčištění našich odpadních vod, které zásadně sníží zatížení městské čistírny.

Zůstal vám ještě nějaký sen, který toužíte naplnit?

Vybudovat kultovní značku BERNARD, aby i budoucí generace našly otisk naší práce.

Město motorů. Humpolec žije

Humpolecká organizace Autoklubu vznikla prakticky hned po skončení druhé světové války v říjnu 1945. Těmi, kdo se přičinil o její vznik, byli zejména inspektor pojišťovny Slavie Jan Voříšek a geometr inženýr Vodák. Tato organizace pracovala až do roku 1951, kdy se stala součástí nově vzniklého Svazarmu.

Motokáry

Pod hlavičkou Svazarmu se pak v letech 1963 až 1965 konaly v Humpolci závody motokár, kdy se jezdilo na trati přímo ve městě, například kolem pošty. Závodili zde i humpolečtí jezdci Jindřich Kalivoda, Dalibor Deraha a Alois Krejčí, kteří si sami motokáry zkonstruovali a vyrobili. První závod vyhrál Dalibor Deraha, druhý a třetí ročník Jiří Prokopius ze Strakonic.

Číslo jedna? Autokros V Humpolci je autokros hit. Jezdí se zde pravidelně i Setkání mistrů, jedna z hlavních domácích akcí v tomto motoristickém sportu.

Motokros

Začátky motokrosové soutěže se datují do druhé poloviny šedesátých let minulého století, kdy parta mladých lidí vedená Jaroslavem Vošickým uspořádala v oblasti dnešního lesoparku Pod Orlíkem motokrosové závody malých motocyklů Jawa Pionýr 50 ccm. Závody se poprvé konaly v roce 1967, dále potom v roce 1968 a 1969.

Protože se těšily mezi mladými lidmi velké oblibě a stávající prostředí bylo nevyhovující, po dvouleté přestávce se přesunuly do areálu bývalého stohoviště lnu, dnešního autokrosového areálu Pod Vilémovským lomem. Tady se konalo sedm ročníků populárních Humpoleckých padesátek jako pohár ČSR a další dva ročníky byly volné závody Motokros 125 ccm a 250 ccm.

INZERCE

CHCETE SE STÁT ČLENEM AUTOMOTO KLUBU?

Máte zájem se podílet na pořádání tak velkých akcí jako je „Mistrovství České republiky“ nebo „Zóna střední Evropy“ či „Setkání mistrů“ a dalších akcí? Uvítáme mezi sebou všechny, kteří nechtějí, aby tento sport v Humpolci zanikl. Pokud máte zájem stát se členem AMK Humpolec, nebo získat potřebné informace o klubu a pronájmu multifunkčního areálu, kontaktujte nás:

Automotoklub Zálesí v AČR PO BOX 10, 396 01 Humpolec

Předseda: Josef Špaček, tel.: +420 777 655 290,

email: spacek.josef@seznam.cz, www.amk-humpolec.cz

■ Původní závodní trať ve městě – pohled ze střešky pošty do Lnářské ulice

■ Start závodu v autokrosové areálu Pod Vilémovským lomem

■ Petr Bartoš se svým synem, druhá a třetí generace rodu Bartošů

■ Postupný vývoj budovy ředitelství

■ Vítězové Humpoleckého autokrosu 1984 Zleva: Zdeněk Domin (humpolecký jezdec), Stanislav Landa, Čestmír Carbol

■ Letecký pohled na současnou podobu autokrosového areálu

■ Společné fotografie skálních nadšenců – pořadatelů

závody burácejících strojů

Minikáry

Kroužek minikár vznikl v roce 1970 při Městském domě dětí a mládeže pod vedením Oty Brothánka. Ve vedení se vystřídal ještě Jiří Mihulka a Dalibor Deraha. Minikáry se konstruovaly a následně zhotovovaly svépomocí v malé dílně. V červnu 1972 se uskutečnil na trati Nové Dvory u Kežlic krajský přebor minikár, jehož vítězové postoupili na mistrovství republiky do Mariánského údolí u Olomouce. Zde se umístila ve své kategorii Věra Derahová na druhém místě. V letech 1974 a 1975 se Věra Derahová stala mistryní České republiky. Humpolečtí jezdci se pravidelně zúčastňovali krajských i republikových závodů až do roku 1984.

Autokros

Humpolec je jedním z měst zaslíbených autokrosu. Poslední léta zde se-

zona úvodním republikovým podnikem začíná a již tradiční tečkou je Bernard Cup – Setkání mistrů, konané zároveň jako Memoriál Pavla Urbana.

Opět jsme zapracovali na zlepšení bezpečnostních prvků.

Josef Špaček
předseda AMK Zálesí

V roce 1982 se na trati Pod Vilémovským lomem pořádal první ročník Humpoleckého autokrosu jako součást oblastního A přeboru ČSR. Závod

se setkal s kladným hodnocením jezdců a velkým zájmem diváků. Vítězem tohoto prvního ročníku se stal pražský jezdec Antonín Blovský, který je v současné době členem humpoleckého automotoklubu.

Větší bezpečnost i komfort pro diváky

Nový areál, Pojišťovna Slavia Arena, vznikl na okraji města v polovině sedmdesátých let a pravidelně se v něm pořádá jak domácí mistrovství, tak i velice oblíbený závod na konci sezony, takzvané Setkání mistrů.

Humpolecká trať je mezi jezdci a diváky oblíbená pro své technické i rychlé pasáže. Z diváckých míst je vidět 80 procent trati a mezi těmito jednotlivými místy jsou vyznačené a chráněné přechody. Depo je rozděleno na dvě části, spodní a horní. Na dobré úrovni

je také zázemí včetně dostatečného počtu stánků s občerstvením při závodech.

Předseda AMK Zálesí Josef Špaček se svými kolegy neustále pracuje na vylepšení závodiště. Areál v posledních letech prochází velkou proměnou, vznikají nové bezpečnostní prvky jako svodidla kolem trati nebo takzvané FIA ploty zachycující odlétlé kamení a bránící tak zranění diváků. Zpevňují se parkovací plochy a vylepšuje se zázemí jak pro jezdce, tak pro diváky.

„Opět jsme zapracovali na zlepšení bezpečnostních prvků. A na diváckých prostorech zvaných Pyramida. Tam by se nyní mělo vejít mnohem více fanoušků, navíc komfortněji,“ říká Josef Špaček a dále uvádí, že výhodou areálu je jeho multifunkčnost, tedy využití také pro jiné disciplíny, než jsou autokrosové závody.

INZERCE

Školní statek – zázemí pro praktickou výuku budoucích zemědělců

Tradice zemědělského školství v Humpolci sahá až do 80. let 19. století. V roce 1887 vznikla zimní hospodářská škola, která se později rozšířila na rolnicko-lnářskou školu. Tato škola odkoupila v roce 1898 statek na Dusilově, kde byla v letech 1897-98 pro její potřeby vystavěna nová budova s potřebným vybavením. Začátkem 30. let se škola změnila na dvouletou rolnickou školu

akademie. Výměra školního statku se postupně zvyšovala. K původním 14,63 hektarům byly nakoupeny pozemky od místních hospodářů. Výměra se dále zvyšovala o pozemky ze zrušeného státního statku a okolních JZD. V současné době hospodaří školní statek na výměře zhruba 790 hektarů zemědělské půdy. Na statku je zastoupen i chov hospodářských zvířat, zejména skotu

vlastní obchod masa a masných výrobků v Humpolci. Školní statek Humpolec má stěžejní úlohu v odborné přípravě žáků studující zemědělské obory. Pro praktickou výuku jsou využívána všechna pracoviště školního statku. Potěšující je, že se daří postupně tato pracoviště modernizovat. V roce 2014 se podařilo ve spolupráci se zřizovatelem Školního statku, Krajem Vysočina, otevřít nový kravín pro 205 ks krav a následně modernizovat celý odchov skotu od porodny krav a vysokobřezích jalovic, přes odstav telat, až po výkrm jatečných býků. Velkým úspěchem je otevření Centra zemědělského vzdělávání letos v listopadu. Součástí tohoto centra jsou haly pro soustředění moderní zemědělské techniky, na kterých bude probíhat praktická výuka. Předpokládáme spolupráci s regionálními výrobci a dovozci zemědělských strojů, protože i oni potřebují mladé odborníky pro stále složitější zemědělskou mechanizaci. Součástí centra zemědělského vzdělávání je i nový objekt s chovem vodní a hrabavé drůbeže a výkrmnou prasat.

a současně tu sídlila i zemědělská poradna. V letech 1945-49 se vyučovalo na tzv. dvouleté škole rolnické. V roce 1948 byla zřízena ještě základní odborná rolnická škola s cyklickým dvou až tříměsíčním vyučováním. Vývoj školy pokračoval i dále a po celou dobu její existence zajišťuje praktickou výuku právě školní statek. Významným mezníkem se stal také rok 1965, od kterého se v Humpolci pravidelně koná finále jezdecké a vozačské soutěže Zlatá podkova. Školní statek od samého začátku slouží k praktickému ověřování teoretických znalostí žáků zemědělské školy dnes České zemědělské

a prasat. Důležitou součástí je také chov koní a ukázky chovu dalších zvířat, např. lam, pávů a další vodní a hrabavé drůbeže.

Důležitým krokem se v roce 1991 stalo zahájení provozu jatek a masné výroby. Tento provoz již od začátku umožnil efektivně realizovat vlastní zemědělskou produkci výrobou kvalitních výrobků a také v současné době plní tuto funkci. Zpočátku bylo maso a masné výrobky dodávány do obchodů v regionu. V roce 2005 se navíc podařilo otevřít

Další akcí, která je nyní realizována, je projekt Učebny na zpracování mléka, která opět rozšíří možnosti praktického vzdělávání studentů. Obyvatelé Humpolce se tak mohou těšit vedle humpoleckých špekáčků i třeba na humpolecký jogurt.

**Školní statek Humpolec,
Dusilov 384, 396 01 Humpolec,
Tel.: 565 533 266, e-mail: statek@pel.cz**

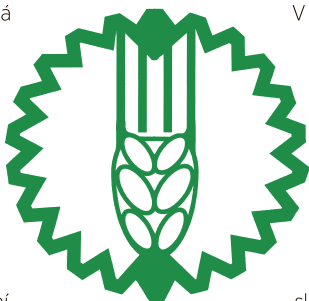
Zemědělské školství v Humpolci

Zemědělské školství v Humpolci má dlouhou a bohatou tradici. Rolníci na Vysočině již dříve usilovali o vznik zařízení, které by systematicky rozšířilo a prohloubilo jejich vzdělání v oboru zemědělství, avšak jediným nositelem zemědělského pokroku se od svého založení v roce 1875 na dlouhou dobu stal okresní Hospodářský spolek Humpolci. V roce 1884 zde sice byla zřízena škola tkalcovská, ale přání rolníků mít vlastní vzdělávací zařízení bylo vyslyšeno teprve v roce 1887, kdy zemský výbor v Praze na základě výnosu z 27. 3. povolil zřídit v Humpolci zimní hospodářskou školu.

Postupem času si škola získávala dobré jméno mezi veřejností, což se příznivě odrazilo na vzrůstající počtu žáků. Omezené prostory v budově tkalcovské školy si brzy vyžádaly stavbu nové budovy. Základní kámen byl položen 11. 8. 1897 poblíž školního statku na Dusilově, který škola odkoupila o rok dříve pro účely odborného vzdělávání (až do 50. let neměl školní statek stále zaměstnance a veškerou práci vykonávali žáci sami). Ještě na přelomu století bylo zřízeno pokusné pole a botanická zahrada, probíhala elektrifikace a nakupovaly se moderní zemědělské stroje.

I v dalších letech pokračoval příznivý rozvoj školy, a tak první tři desetiletí nového století znamenala pro školu šťastné období. Největšího rozkvětu v předválečném období dosáhla za ředitele Otakara Březiny, který ji řídil 23 let (1911 – 1934). Dobové kroniky na něj vzpomínají jako na: „...výborného ředitele, učitele, organizátora, ale i jako na dobrého a spravedlivého člověka, s velkým pochopením pro požadavky mládeže, ale nesmlouvavého ve věcech výuky a kázně.“ S jeho jménem je spojena i řada změn týkajících se nejen vzdělávací, ale i výchovné oblasti.

V letech 1945-60 byly na škole realizovány různé typy studia. Postupně se vytrácí lnářské zaměření a úkolem školy, která byla od r. 1949 státní, bylo poskytovat především všeobecné zemědělské vzdělání. V letech 1952 – 56 probíhá v desetiměsíčních cyklech výuka na škole mistrovské, jejíž délka se později prodlouží na dva roky. Kromě tohoto typu studia je v roce 1958 zřízena dvouletá zemědělská škola učňovská.

60. léta znamenají novou éru v historii zemědělského školství v Humpolci, neboť prvním dnem měsíce září 1960 nastoupili do 1. ročníku zemědělské technické školy žáci, jejichž čtyřleté studium mělo být zakončeno maturitní zkouškou. Prvním ředitelem této

školy se stal Ing. František Randa. Významnou etapou v historii školy je také období, kdy v jejím čele stál ředitel Ing. František Samec. S jeho jménem je spjat poměrně čilý stavební ruch ve škole i na statku, neboť škola byla v tomto období rozšířena o několik nových objektů. Ještě ani nebyla dokončena výstavba cvičné haly pro výuku praxe a odborných předmětů (probíhala za vydatné pomoci členů učitelského sboru i samotných žáků) a už se rodil plán na vybudování přístavby ve škole.

Za zmínku také stojí oslavy jubilejního 100. výročí založení školy, jež proběhly v roce 1988 za účasti významných hostů, bývalých absolventů i současných studentů – sešlo se jich přes 850. V roce 1989 byl novým ředitelem školy jmenován Ing. Miroslav Červený. Také on se zasloužil svou pečlivou prací o blaho školy a o její dobré jméno – velkým úspěchem bylo otevření nového stravovacího zařízení s tělocvičnou v srpnu 1996. Škola po celou dobu byla a stále je místem

konání řady odborných seminářů a přednášek, týkajících se jak výchovně-vzdělávací činnosti v souvislosti s novými změnami a trendy ve školství, tak i problematiky zemědělství. V 90. letech došlo k reorganizaci studijního plánu školy tak, aby odpovídal novým společenským potřebám a studentům poskytl možnost volby oboru, o který mají skutečně zájem. Prvním krokem bylo v souvislosti se vzrůstajícím zájmem o alternativní způsoby hospodaření otevření zaměření na Ekologické a konvenční zemědělství, následovalo Ekologické potravinářství, k nimž v závěru desetiletí přibýly ještě další obory a jejich zaměření – Rostlinolékařství a Chov koní, jezdeckví a ekoslužby. Do nového tisíciletí vstoupila škola rovněž ve znamení velkých změn. Problematická situace ve školství si vyžádala nová úsporná opatření. Důsledkem toho bylo v roce 2004 sloučení čtyř do té doby samostatných škol v jeden právní subjekt – jednalo se o Střední zemědělskou školu a Střední odbornou učiliště technické v Humpolci, dále o Střední zemědělskou školu v Havlíčkově Brodě a o Integrovanou střední školu ve Světlé nad Sázavou.

V současnosti tvoří Česká zemědělská akademie v Humpolci spolu se Školním statkem Humpolce centrum zemědělského vzdělání v Kraji Vysočina. V minulých letech byl vybudován nový kravín a letos další zbrusu nové prostory výkrmu prasat, drobného chovu a předváděcího centra pro zemědělskou techniku rozšiřují podmínky pro velmi kvalitní praktickou výuku, kterou oceňují zejména zaměstnavatelé v zemědělství.

Soukenická výroba kdysi zaměstnávala až dva tisíce lidí

Soukenické řemeslo bylo až do 18. století typicky rukodělnou výrobou. Výroba látek se zpočátku prováděla doma s jednoduchými nástroji.

V roce 1848 bylo v Humpolci 430 soukenických dílen. Výrazným impulzem pro místní soukenictví byla možnost dodávat sukno do Uher za maďarského povstání a pro chorvatskou armádu. V roce 1865 se dovršila přeměna humpoleckého cechu soukeníků na živnostenské společenství, které vlastnilo, udržovalo a pronajímalo svým členům barevny, prádelnu, valchy a jiná soukenická zařízení. Jeho prostřednictvím se také přidělovaly státní zakázky.

Český Manchester

První textilní továrnu založil v roce 1868 Prokop Skorkovský, který byl také prvním vývozcem humpoleckých suken, když dodával do Uherska, balkánských zemí a srbské armádě. V sedmdesátých letech 19. století si další nejbohatší humpolečtí soukeníci mistři začali budovat továrny a kupovat moderní stroje na parní pohon.

Soukenická výroba zaměstnávala na dva tisíce lidí a městu se začalo říkat Český Manchester.

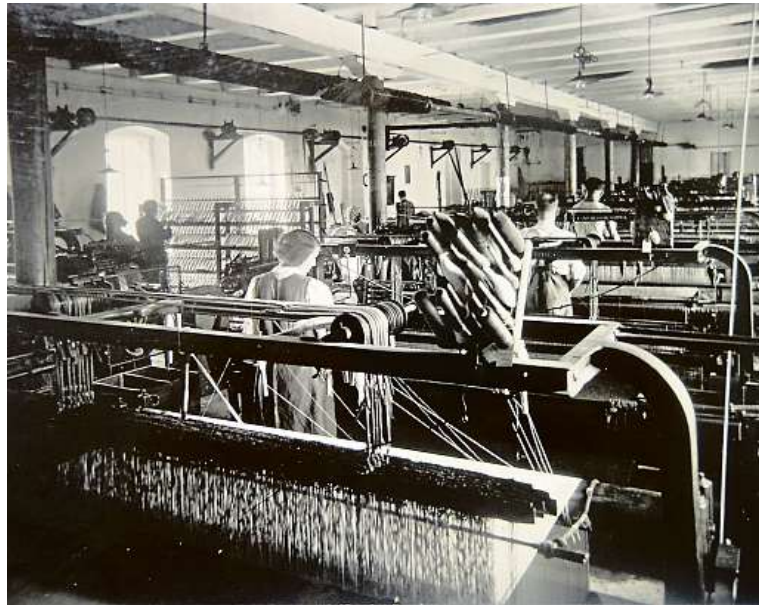
Hlavními představiteli soukenické tovární výroby v Humpolci byl Prokop Skorkovský, Emerich Dítě, rodiny Joklových, Závodských, Trnků a bratři Lešovští. V roce 1910 odvádělo soukenictví 62 procent místních daní. Humpolec měl tehdy téměř šest tisíc obyvatel, sídlilo v něm okresní hejtmánství a okresním městem zůstal až do roku 1960, kdy byl při reorganizaci státní správy připojen k okresu pelhřimovskému.

Období první republiky:

prosazovaly se nové technologie

První světová válka silně ovlivnila i soukenické podnikání. Mnoho soukeníků bylo osvobozeno od vojenské služby a veškerá produkce šla pro potřebu c. k. armády. Vzhledem k nedostatku vlny se začaly využívat odpady ze starých vlněných látek a hledala se náhradní vlákna, používaly se i kopřivy. Přesto mnoho podniků v té době prosperovalo.

Po vzniku Československé republiky a vyrovnání se s poválečnými důsledky nastal ve dvacátých letech ekonomický růst. Výroba se přizpůsobovala novým módním trendům,

Textilní továrna Výroba sukna patřila k Humpolci odedávna, městu se dokonce říkávalo Český Manchester. Výroba se neustále přizpůsobovala novým módním trendům, požadavkům spotřebitelů i výrobcům konfekce.

Symbols Praporec humpoleckých soukeníků (vlevo) a soukenický znak.

požadavkům spotřebitelů i výrobcům konfekce. Prosazovaly se nové technologie a Humpolec se stal po Brnu největším soukenickým výrobcem v republice. Konjunkturu však ukončila celosvětová hospodářská krize let třicátých a následně druhá světová válka.

Poválečný vývoj znamenal konec podnikání

Období druhé světové války sice znamenalo stagnaci výroby i technického

rozvoje, ale bezprostředně po válce za pomoci dodávek vlny z mezinárodní pomoci UNRRA se textilní podnikání v Humpolci úspěšně vzpamatovalo. Na zmodernizovaném strojním zařízení se vyrábělo nejen zimní, nýbrž i letní zboží včetně dodávek pro vojsko a policii, přičemž výrobní sortiment se rozšířil o nové módní látky.

Únor 1948 však ukončil rozvoj soukromého podnikání a nastoupil postupný úpadek soukenictví v Humpolci. Byly znárodněny všechny podniky

Zajímavost

Soukenický světový rekord

Soukeník **Emerich Dítě** vytvořil roku 1879 světový rekord, který přispěl k propagaci města. Za pouhých sedm hodin dokázal

zhotovit látku na lovecký oblek pro císaře Františka Josefa I. To všechno navíc zcela sám – od stříže ovčí až po utkání. Za další tři hodiny pak byl oblek ušit a dodán do Vídně. A ještě byli dotlačeni k nucenému převodu výrobních prostředků do národního podniku SUKNO.

zaměstnávající více než 50 zaměstnanců, zbývající soukeníci mohli ještě nějaký čas pokračovat v podnikání, než byli dotlačeni k nucenému převodu výrobních prostředků do národního podniku SUKNO.

Tradiční druhy látek

nahradila lehká šatovka

Jestliže snahou podnikatelů bylo zachovávat výbornou pověst humpoleckých soukeníků a místo zvyšování objemu výroby byl hlavní důraz kladen na kvalitu a nové módní výrobky, národní podnik SUKNO měl za úkol vyrábět co největší objemy látek v sortimentu odpovídajícím potřebám velkých konfekčních firem. Z výroby byly vyřazeny tradiční druhy látek ze stoprocentní vlny, které nahradily lehké šatovky z česané příze určené pro konfekční průmysl.

V roce 1988 byl národní podnik SUKNO transformován na státní akciovou společnost SUKNO Humpolec. Na základě privatizačního projektu v červnu 1991 byly některé části závodu předány restitučním jako naturální náhrady a ve zbývajících částech akciové společnosti byly restituentům vyrovnány majetkové nároky předáním většiny podílu akcií.

Po počátečních úspěších nové společnosti se postupně snižoval objem výroby, až v roce 2003 byla textilní výroba ukončena definitivně.

V roce 2005 koupila velký soukenický areál nazývaný Brunka, podle mlýna, který zde od nepaměti stával, ve veřejné dražbě společnost Riverich. Ta zde provádí postupnou rekonstrukci a modernizaci a dává areálu nový život.

Muzeum žije. Ted' modernizuje

Pekelná expozice Podzemí výstavního sálu na humpoleckém Dolním náměstí patří stálé expozici čertů a Luciferů s příznačným názvem Peklo.

Muzeum Dr. Aleše Hrdličky v Humpolci je pojmenováno po zdejším celosvětově proslulém rodákovi, antropologovi a lékaři. Cílem založení muzea v roce 1859 bylo ovšem „shromažďování duchovních a hmotných památek charakterizujících oblast českého Horácka“, jak stojí na webu muzea. Tehdy vznikla ze sebraných předmětů první národopisná expozice.

V roce 1961, kdy se slavilo 100. výročí narození antropologa Hrdličky, zde byla otevřena antropologická expozice. Ta i díky tomu, že se ve městě uskutečnil I. mezinárodní antropologický kongres a sešli se zde vědci z celého světa, proslavila muzeum právě jako antropologické.

Za dalších 57 let se však ještě hodně změnilo. Zvláště v poslední době. Jed-

nak byla kompletně zrekonstruována a do několika tematických celků sestavena Národopisná expozice, do níž přibyly zrestaurované předměty z depozitářů. Před jedenácti lety navíc vznikla Hrdličkova „indiánská“ expozice a o dva roky později zde otevřeli pohádkovou Expozici loutek.

Minerály a rohatí

V muzeu sídlí stálá výstava minerálů nejen ze zdejších lokalit. A v podzemí sálu na Dolním náměstí přibyla expozice čertů a Luciferů s názvem Peklo. Najdete zde hlavně keramické figurky nejrozličnějších pekelníků od žáků výtvarného oboru místní Základní umělecké školy Gustava Mahlera. Před čtyřmi lety se národopisné téma rozrostlo ještě o expozici nazvanou Jak se žilo, jak se šilo, v níž se návštěvníci seznámí s prací švadlen a ševců v minulosti.

INZERCE

O vodu a její kvalitu se stará VODAK Humpolec, s.r.o.

VODAK Humpolec, s.r.o. provozuje na území pelhřimovského a části benešovského okresu 103 vodovodů v délce přes 700 km a kanalizace v délce 400 km s jednadvaceti čistírnami odpadních vod. Hlavní činností je provozování vodovodů a kanalizací a stavebně montážní činnost zaměřená na oblasti oprav, rekonstrukcí a výstavby nových vodovodů, kanalizací a souvisejících objektů (vodojemy, ČOV a jiné). Příští rok oslaví VODAK Humpolec, s.r.o. čtvrt století své působnosti. Aktuálně zaměstnává 90 pracovníků.

Cesta vody od zdroje až do kuchyně

Do vodovodního kohoutku v kuchyni nebo koupelně vede dlouhá cesta. A právě o ni a také o kvalitu vody se stará VODAK Humpolec, s.r.o. Pro Humpolecko jsou využívány prioritně vlastní zdroje pitné vody a dále i nákup vody z vodní nádrže Švihov známé jako Želivka. Následně je voda gravitačně či čerpáním dopravována do vodojemů. Zde dochází k dezinfekci a úpravě v odkyselovací stanici. Voda na Humpolecku vykazuje dobrou kvalitu, nevyžaduje tedy příliš chemických úprav. Upravená voda je svedena zásobovacími řady do spotřebišť, na začátek obce a odtud pak rozvodnými řady k jednotlivým odběratelům.

Vodovody a kanalizace vlastní obce. VODAK Humpolec se o ně stará

S městy a obcemi uzavírá VODAK Humpolec, s.r.o. smlouvy na provoz vodovodů a kanalizací. Vodovody a kanalizace zůstávají v majetku obcí a VODAK Humpolec, s.r.o. zajišťuje jejich provoz v rozsahu uzavřených servisních smluv. Samy obce si rozhodují, jakou budou mít cenu vodného, stočného, jaké opravy a investice budou realizovat. Pracovníci VODAK Humpolec, s.r.o. pravidelně analyzují vzorky vody, provádějí údržbu pramenišť jako je čištění studní, jejich ochrana, nepřetržitě monitorují vodovodní síť za účelem včasného odhalení úniku vody a snížení ztrát, zajišťují

údržbu a provoz vodovodů a kanalizací včetně vodohospodářských zařízení jako jsou vodojemy, čistírny odpadních vod, čerpací stanice a odkyselovací stanice. Součástí smluv jsou i opravy a havárie vodovodů a kanalizací, dále i výměna vodoměrů, fakturace vodného a stočného a další. Finanční prostředky, které VODAK Humpolec, s.r.o. vybere za vodné a stočné, se převádějí na účet města. Zpětně se používají na provoz vodovodů a kanalizací, na rozvoj a realizaci schváleného „Plánu obnovy“.

Do ceny vody vstupují také investice

Celorepublikové sucho se naštěstí zatím neprojevalo v nedostatku vody pro Humpolecko. Nicméně u některých samostatných lokalit, které mají vlastní zdroje, už musel v posledních letech VODAK Humpolec, s.r.o. vodu navážet a operativně nastavit opatření, aby voda z kohoutků lidem tekla. Obyvatelé tak nedostatek vody nepocítili. Může se však následně projevit v ceně vody. Nicméně ve srovnání s republikovými cenami za vodu má Humpolec cenu velmi příznivou. A co se děje s použitou vodou? Odpadní vody jsou odváděny kanalizačními stokami na čistírnu odpadních vod v Humpolci, kde dochází k úpravě odpadní vody technologickými procesy na hodnoty dané rozhodnutím pro vypouštění vody do recipientu. Na čistírně od-

padních vod je provozováno i plynové hospodářství s kogenerační jednotkou k výrobě elektrické energie.

Každoročně jsou vynakládány nemalé finanční prostředky na opravy a investice, které jsou vyvolány agresivním prostředím, požadavky kompetentních státních institucí a producenty. Investice jsou použity tak, aby se snížily provozní náklady a náročnost obsluhy.

Často zapomínáme, že voda je velmi důležitá komodita. Měli bychom si jí vážit a také s ní uvážlivě nakládat.

Vysvětlení pojmů

Vodné je cenou za dodanou vodu a náklady spojené s jejím dodáním = nákup vody z ÚV Želivka, poplatky za odběr podzemní vody, úpravu a dopravu vodovodem, opravy a obnova majetku

Stočné je cena za službu spojenou s odváděním a čištěním = doprava kanalizací, náklady ČOV, opravy a obnova majetku.

Vodné a stočné je státem regulovanou položkou akceptující místní podmínky.

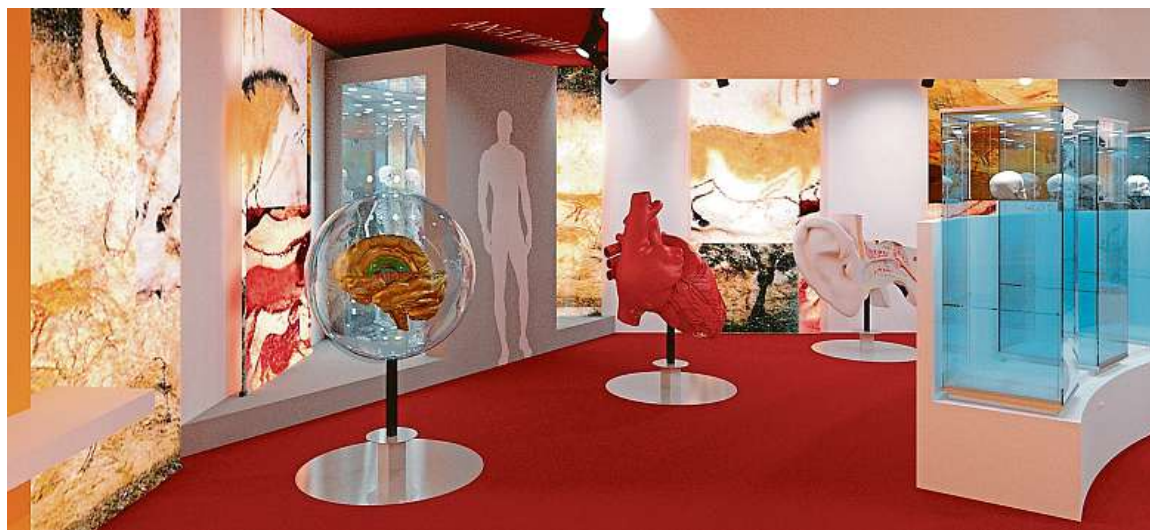
antropologickou expozici

Momentálně se intenzivně pracuje na modernizaci antropologické expozice, jejíž znovuootevření se plánuje na přelomu května a června příštího roku. Ale muzeum přitom rozhodně nespí.

Z akcí, jež do Vánoc ještě stihnete, lze zmínit například přednášku nazvanou Počasí, opravdu nás paměť neklame? Pracovnice Národní atmosférické observatoře v Košetčích Adéla Holubová Šmejkalová bude 6. prosince od 17 hodin ve Výstavním sále muzea na Dolním náměstí přednášet o tom, co se o počasí zjistilo během 30 let trvajícího meteorologického měření.

Tamtéž lze ostatně až do 21. prosince ještě zhlédnout výstavu barevně výrazných i fantaskních obrazů malířky, sochařky a fotografky Martiny Culkové Cudlínové.

Muzeum myslí i na vozíčkáře. Od roku 2011 je totiž bezbariérové.

Tohle bude nová chloubka Antropologická expozice muzea se má po velké modernizaci znovu otevřít na přelomu května a června příštího roku. Chybět v ní nebude obří model srdce, do něhož lze nahlížet, či velký model šroubovice DNA.

INZERCE

Šťastné Vánoce a vše nejlepší v novém roce

Děkujeme svým zaměstnancům a obchodním partnerům za dosavadní spolupráci.

Moderní PVD a DLC povlaky

Prostřednictvím svého know-how nabízí společnost Ionbond prvotřídní služby povrchové úpravy v široké škále aplikací v oblasti strojírenství, automobilového průmyslu a servisu nástrojů pro třískové obrábění nebo tváření a lisování.

V současné době rozšiřujeme svojí nabídku v České republice o oblast využití PVD povlaků v dekorativních aplikacích interiérových či exteriérových prvků, sportovního a volnočasového vybavení nebo luxusního zboží.

Ionbond Czechia s.r.o., Central Trade Park D1 1574, CZ-39601 Humpolec

THE SURFACE ENGINEERS™ **ionbond**

infocz@ionbond.com | www.ionbond.com

IHI GROUP

Son caliente

Chinaski ○ **Mig 21**

Tři sestry

Klus Tomáš ○ **Uhlíř** Jaroslav

Divokej Bill • Slza

Kašpárek v rohlík

Pipes and Pints

Rybičky 48 • Mira

Michal Hruza ...

ku

i

BERNARD FEST
21. a 22. ČERVNA 2019
V HUMPOLCI

tip na vánoční dárek
vstupenky do 31. prosince za 690 Kč
na ► bernardfest.cz

OK Technical Group dodává stroje, které automatizují firmám výrobu a mění heslo „Industry 4.0“ ve skutečnost

Automatická nýtovací stanice RNC 231 byla vyvinuta tak, aby umožňovala až ztrojnásobit rychlost výrobního procesu i v provozech malé a střední velikosti.

Společnost OK Technical Group, s. r. o., je ryze českou společností působící na českém, slovenském a polském trhu. České pobočky se nacházejí v Humpolci a Praze. Dvacet sedm let se zabývá dodáváním technologií pro přesnou výrobu, sériovou montáž, pro jednoúčelové stroje a robotizovaná pracoviště. Zastupují zahraniční výrobce, kteří se řadí mezi špičku ve svých oborech na trhu. Tyto moderní technologie pomáhají nejen v automobilovém a elektrotechnickém průmyslu, ale také třeba i v oblasti potravinářství. Spolupracují s tradičními českými firmami, jako je například Škoda Auto nebo Plzeňský Prazdroj. „V letošním roce jsme plzeňskému pivovaru instalovali několik laserů, které značí datum spotřeby na pивní etikety na lahvích,“ zmiňuje tuto spolupráci s jednou z nejznámějších českých společností, při příležitosti nedávných oslav 100 let Československé republiky technický ředitel OK Technical Group Lukáš Žáček. Dále dodává, že spolupracují i s lokálními firmami, jako je například humpolecký Hranipex. Mezi jejich zákazníky najdeme i velké nadnárodní společnosti s celosvětovým renomé. „Dodávali jsme technologii pro výrobní linky, které vyrábí komponenty pro takové značky, jako je Rolls Royce nebo Porsche,“ popisuje technický ředitel Lukáš Žáček. Největší objem dodávek technologií míří do automobilového průmyslu, jedná se

především o stroje pro automatizaci a sériovou výrobu, od jednoduchých strojů pro běžnou montáž až po velmi sofistikovaná zařízení, která velmi přesně vyhodnocují a archivují výrobní parametry, což je nutné především u bezpečnostních prvků, jako jsou airbagy nebo bezpečnostní pásy automobilů.

OK Technical Group dodává automatické šroubovací systémy, nýtovací stroje, dávkovací zařízení, průmyslové lasery, roboty, manipulační systémy. Jednoduše řečeno lze říct, že jsou to stroje, díky kterým lze zjednodušit a zautomatizovat proces výroby. Jejich technologie jsou základem pro Industry 4.0.

Špičkový tým techniků zajišťuje profesionální servis

Vysoké kvality dodávaných technologií odpovídá i špičková úroveň servisních služeb a zákaznická podpora. Samozřejmostí je servis v režimu 24/7, kdy neustále drží pohotovost jeden servisní technik a jeden elektroinženýr. Kromě servisních služeb se OK Technical Group zabývá i školením svých zákazníků, a to již od úrovně základní údržby stroje až po školení programování robotů. „Kvalitou našeho servisu a propracovaným systémem péče o zákazníky se inspirovali i kolegové v jiných zemích,“ vysvětluje ředitel Jan Špindler.

OK Technical Group – to nejsou jen špičkové technici a elektroinženýři, ale i jejich další kolegové z technické podpory, obchodního týmu až po dámy působící v administrativě. „Klíčem našeho úspěchu je profesionalita a vysoké pracovní nasazení všech. Dále také určitě velmi přátelská atmosféra, která ve firmě panuje. Nejsme kolegové, ale kamarádi. Všem velice děkuji za jejich přístup a možnost s nimi pracovat,“ říká ředitel Jan Špindler.

Bez technologií se firmy už neobejdou

Žijeme v době technologií. A právě ty ovlivňují nejen životy v našich domácnostech, ale především průmyslová odvětví. Žádná výrobní firma se dnes v době Industry 4.0 bez technologií neobejde. V OK Technical Group si to uvědomují. Znaří velmi dobře prostředí výrobních firem. Během necelých třiceti let působení v této oblasti nashromáždili spoustu zkušeností. Vyrostli ve stabilní a zdravou společnost, která se dále rozvíjí. V současné době uvažují o rozšíření do dalších zemí jako je Maďarsko, Slovensko a Rumunsko. „Reagujeme na požadavky zákazníků, sledujeme vývoj na trhu a potřeby firem. Velký důraz klademe na profesionalitu našich zaměstnanců a také na kvalitní a příjemné pracovní prostředí,“ shrnul tajemství úspěchu dobrého majitele Karel Antonín.

Eva Fruhwirtová

Mezinárodní strojírenský veletrh Brno 2017

Zichpil je čtvrtí řemesel, ale také náboženské tolerance

Mezi Horním náměstím a hřbitovem najdeme v Humpolci malebnou čtvrť zvanou Zichpil. Spolu se zdejšími Židovským městem je dnes unikátním skanzenem.

Především Židé se v této humpolecké lokalitě začali poprvé usazovat na konci 17. století, název Zichpil je však ještě starší.

Tehdy tato čtvrť ležela vlastně za městem, přesněji za takzvaným Starým Humpolcem. A bydleli v ní hlavně chudí lidé. Toleranční modlitebnu, dodnes skvěle zachovanou, si tu postavili roku 1785 díky josefinským reformám. A do začátku 19. století zde už vyrostla souvislá zástavba hlavně roubených nebo poloroubených domů drobných řemeslníků.

Od druhé poloviny minulého století však této malebné čtvrti hrozil zánik, domy byly postupně bourány a v 80. letech tu dokonce vyrostly paneláky.

A „řadovky“ se tu stavěly i směrem do Židovského města hned naproti jedné z mála tehdy už prohlášených nemovitých kulturních památek, totiž zdejší synagoze.

Co se podařilo zachránit

Zhruba tři čtvrtě hodiny trvající prohlídka skanzenu tak dnes zahrnuje především Nápravníkovo stavení s číslem popisným 338, v němž je umístěna výstava o počátcích zdejšího osídlení, vzniku města Humpolec i historie Zichpilu.

Hlavně však sám poloroubený přízemní domek se zděnou částí kolem černé kuchyně a bočním zděným přístavkem chlívků je dokladem toho, jak zde žili místní obyvatelé, převážně tkalci, na přelomu 19. a 20. století.

„Světnice je roubená se zděným průčelím do ulice a rozdělená dodatečnou příčkou,“ popisuje místo zdejší turistický průvodce. „Pod světnicí se nalézá valený sklípek, do kterého se chodí schůdky z předsíně. Stropní trámy jsou zároveň vaznými trámy, strop je jednoduchý fošnový záklop a krov jednoduchá hambalková soustava se střední vaznicí, střecha sedlová s polovalbou na jižní straně, kde se zachova-

Když Židé se v této humpolecké lokalitě začali usazovat na konci 17. století, název Zichpil je však ještě starší.

lo prkenné bednění štítu. Krytinu tvořil šindel, na kterém je několik vrstev lepenky.“

A dalším bodem prohlídky je autenticky zachovaný Toleranční kostel, jenž byl navíc jedním z prvních takových staveb v Čechách vůbec. Průvodce zde může návštěvníkům nadto skvěle přiblížit místní těsné soužití tří duchovních kultur – křesťanské, evangelické a židovské.

Základní kámen této stavby byl položen 18. května 1785 a už v říjnu téhož roku bylo hotovo. „Toleranční kostely nesměly mít navenek ráz kostela, nesměly mít zvony, vchod nesměl být z hlavní ulice, okna musela být čtyřhranná a kostel nesměl mít věž,“ přibližují odborníci specifika této církevní stavby. Zdejší obdélníková kostelní loď je zakončena půlkruhovou apsidou a zaklenutím okna.

„Avšak ještě během stavby přišlo 26. srpna 1785 nařízení hospodářského úřadu a okenní tabulky musely být dodatečně zarovnané zdivem, aby okna byla čtyřhranná,“ uvádí se na stránkách skanzenu.

Prohlídky zde každoročně od června do září začínají vždy v celou hodinu od 10 do 17 hodin, ale jen o víkendech a svátcích. O prázdninách pak návštěvníci mohou přijít každý den.

Nápravníkovo stavení V poloroubeném přízemním domku s číslem popisným 338 je výstava o počátcích zdejšího osídlení, vzniku Humpolce i historie Zichpilu.

Příběh Hranipexu a zóny pro umění 8smička

Dvě továrny. Dvě místa, kde se psaly a píší dějiny. Dva příběhy lidské zručnosti a českého umu. Firma Hranipex, která vyrábí nábytkové hrany pro truhláře a výrobce nábytku, a letos narozená umělecká zóna 8smička jsou neoddělitelnou součástí Humpolce.

Z garážové firmy, kterou v roce 1993 založil Zdeněk Rýzner spolu se svými rodiči, je dnes zdravá a stabilní společnost Hranipex. Vyrábí nábytkové hrany nejen pro české nábytkáře a truhláře, ale své produkty vyváží do celé Evropy. Není lhostejná k tomu, co nám přenechali naši předchůdci a je si vědoma toho, že klíčovým hybatelem firmy i města jsou právě lidé. Právě proto se Hranipex stal mecenášem 8smičky, umělecké zóny otevřené široké veřejnosti. Podívejme se na dva silné příběhy spojené se dvěma místy, kde Hranipex působí.

Příběh první začíná před sto lety. Skončila velká válka, rodí se první republika. Ve stejném roce 1918 kupuje Karel Trnka továrnu a pouští se do výroby sukna a vlnářské tkaniny. Soukenickou továrnu však potkal stejný osud jako ostatní humpolecké textilky, v roce 1948 je komunistický režim znárodnil a sjednotil do národního podniku Sukno. Závody sjednoceného textilního podniku přestaly být spojovány se jmény nejznámějších humpoleckých továrníků. Nahradila je čísla od 1 do 18. Bývalá továrna Karla Trnky byla označena pořadovým číslem 8. Až do roku 1989 fungovala jako přádelna vlnářských závodů. Potom začal objekt chátrat. K oživení došlo o šest let později. To se sem stěhuje Hranipex a vrací továrně druhý život. Mezi léty 1998–2001 zde vyrábějí nábytkové hrany, které postupně začínají dobývat Evropu. Firma roste a zdejší areál opouští. Tím ale náš první příběh nekončí. Továrna se po sto letech díky Hranipexu proměňuje v uměleckou zónu umění, která svým názvem odkazuje na označení budovy číslo 8. Industriální areál se tak mění na prostor plný umění, kultury a společného setkávání. Aktuálně se můžete přijít podívat na výstavu zaměřenou na umělecká díla tvůrčích párů s názvem Dvě hlavy, čtyři ruce: Tvorba autorských dvojic. 8smička má také bohatý doprovodný program - rodinné výtvarné dílny, filmové projekce, kurzy kresby, komunitní program SIRÉNY, vzdělávací programy a spoustu dalšího. Nechybí kavárna a dokonce ani knihkupectví. To je zaměřené na uměleckou literaturu pro děti a dospělé. V multifunkčním auditoriu najdou rodiny s dětmi autorskou stavebnici Špulka inspirovanou historií budovy a vytvořenou na míru pro 8smičku ve spolupráci s Ateliérem SAD.

Příběh druhý je mladší. Začíná v roce 1993. Zdeněk Rýzner se společně s rodiči pouští do výroby nábytkových hran. To ještě netuší, že o čtvrt století později bude tato výroba zaměstnávat 265 lidí a jeho výrobky budou součástí domácností, kanceláří a hotelů v šedesáti pěti zemích světa. Kdo má svou práci rád, tomu se daří. I když to nebylo vždy jednoduché. Hranipex se zrodil v garáži. Jak rostl, potřeboval více prostoru. A tak se v roce 1998 přestěhoval do bývalé továrny Karla Trnky. Zůstal tři roky. Během té doby se majitelé Hranipexu pustili do stavby nové továrny v Komorovicích. A v roce 2002 se tam přestěhovali. S pečlivým přístupem a respektem k řemeslu vyrábějí kompletní škálu nábytkových hran, nabízejí specializovaná lepidla a čističe potřebné pro celý proces olepování nábytkových dílců. Stejný přístup uplatňují ve firemním prostředí. V Hranipexu se nesetkáte se šedými a špinavými pracovními halami. Výrobní prostory i kanceláře dýchají, jsou praktické, do detailu propracované a designové, což každého nově přichozího vždy velmi mile překvapí. Příjemné a přátelské prostředí továrny se odráží také v mecenášství a podpoře nejen 8smičky, ale také lokálních sportovních klubů a organizací, které pečují o hendikepované.

Eva Fruhwirtová

Hranipex a.s. a Osmička

Vlak v Humpolci jen končí, na dálnici musel dlouho čekat

Co se týče zejména vlakové dopravy, nemá město Humpolec bohužel vůbec na různých ustláno. Lokální železnice z Havlíčkova (tehdy Německého) Brodu do Humpolce se sice naplánovala v roce 1868, respektive pak trochu vážněji roku 1888, aby se až 17. července 1893 dělníci pustili do práce a od 1. září 1894 se začalo jezdit.

Jenomže cestující se na žádné velké výlety vydat nemohou, v Humpolci totiž tato trať dodnes končí a vlakové spojení zejména západním směrem mu chybí, byť se o něm několikrát vážně uvažovalo.

„Tato snaha se datuje s kratšími pře-

stávkami od let 1899 až do roku 1955, kdy železniční spojení s konečnou platností nahradily plány výstavby dálnice,“ shrnuje znalec této problematiky Ondřej Zápotočný.

Ostatně, železniční spojnice s okolním světem nechybí jenom Humpolci.

„Podíváme-li se na železniční mapu České republiky, zjistíme, že je na ní prázdné místo bez přímé dálkové trati prakticky v jejím středu, a to ve směru východ-západ mezi městy Havlíčkův Brod a Plzeň. Odjakživa tak nákladní vlaky převážející zboží v relaci střední Morava - západní Čechy musely jezdit oklikou přes Kolín a Prahu nebo přes Tábor a Strakon-

ce,“ potvrzuje i Jan Dvořák ve svém textu Neuskutečněný projekt trati na Příbramsku.

Zvláště po vzniku Československa v roce 1918 se objevily varianty nového spojení, z nichž některé navazova-

ly i na prodloužení stávajících lokálek, které končily právě v Humpolci, ale i v Dolních Kralovicích nebo Sedlčanech. „Poslanci se zabývali novou tratí i v roce 1927 díky tomu, že území, kudy měla trať vést, se začalo vyklidňovat. Finance však byly potřeba jinde,“ zmiňuje další neuskutečněnou šanci Dvořák.

Místo vlaku dálnice?

Ani už zmiňované dálniční spojení však směrem k Humpolci příliš nespěchalo. Stavba dálnice D1 začala 8. září 1967 a za další skoro čtyři roky byl 12. července 1971 otevřen první dálniční úsek mezi Prahou a Mírošovicemi.

INZERCE

Společnost ŠKRAMPAL spol. s r.o. je specializovaný velkoobchod v oborech voda, topení, plyn a koupelnového vybavení pro zákazníky v České republice.

Zakladatel firmy, a její současný majitel Zbyněk Škrampal, začal v roce 1992 podnikat v oboru jako odborný prodejce zahraničních plastových potrubních systémů zn. NIBCO určených pro rozvody pitné a užitkové vody.

Firma v souvislosti s rostoucími požadavky začala rozšiřovat svůj sortiment o další druhy zboží a postupně přibírala další zaměstnance.

Časem kapacita pronajatého skladu přestala dostačovat. Nové prostory o rozloze zhruba 2000m² se podařilo nalézt na okraji města Humpolce v Nádražní ulici č.p. 1582 směrem na obec Hněvkovice, kde se nachází firma dodnes. Postupně jsme zde vybudovali nové inženýrské síťe, další skladovou halu a tu původní kompletně zmodernizovali a zaizolovali. Máme zde novou vzorkovnu koupelnového vybavení a krbových kamen, školící prostory pro pořádání pravidelných předváděcích akcí a školení pro montážní a projektantské firmy. Areál je nově oplocen a má nový vjezd. Prodejní sklady neustále upravujeme, aby odpovídaly rozšiřujícímu se sortimentu.

Zákazníkům můžeme nabídnout více než 5 tisíc položek skladem a ostatní zboží s dostupností obratem. Naše společnost obsluhuje denně desítky zákazníků z řad maloobchodních odběratelů, montážních, stavebních, výrobních, projektčních, obchodních a velkoobchodních firem. Zákazníci oceňují osobní přístup odborně proškolených zaměstnanců a s tím související služby. Samozřejmostí jsou rozvozy naší firemní dopravou, expresní expedice, příprava zakázek, tvor-

ba cenových nabídek a možnost vybrat si zboží přímo v našem skladě. Zákazníkům poskytujeme služby související s dotačními programy (Kotlíkové dotace, Dešťovka a Nová Zelená úsporám). Pro bytová družstva a společenství vlastníků bytových jednotek zajišťujeme kompletní dodávky vč. zajištění montáže, v minulých letech jsme tak úspěšně instalovali desítky kotlů a novou kanalizaci.

Sledujeme novinky v oboru, a tak Vám můžeme nabídnout vždy nejlepší možné řešení. Z poslední doby stojí za zmínku spuštění tepelného čerpadla, které je možné si prohlédnout v reálném provozu na naší firmě.

Spolupracujeme s nejvýznamnějšími výrobci a dodavateli v oboru, kterých je již více než 100, a můžeme tak nabídnout komplexní dodávky kvalitního materiálu. Ostatně na kvalitě dodávaných produktů si zakládáme již více než 26 let. Rovněž provozujeme vlastní e-shop a na něm neustále rozšiřujeme nabídku zboží.

Humpoleckým občanům se snažíme jejich přízeň vracet formou sponzorství spolků, sportovních klubů, kulturních a ostatních akcí.

Jsmo tu pro Vás již více než 26 let, jen díky Vám. Děkujeme.

Svým zákazníkům přejeme klidné adventní období, Veselé Vánoce a úspěšný nový rok 2019. Kolektiv firmy ŠKRAMPAL spol. s r.o.

**Škrampal spol. s r.o.,
Nádražní 1582, Humpolec
tel: 565 536 328, info@skrampal.cz,
www.skrampal.cz**

Dálnice D1 u Humpolce

Souvislý dálniční tah mezi Brnem a Prahou byl totiž dokončen až 8. listopadu 1980. A jako poslední část se stávala zrovna ta u Humpolce.

Příliš mnoho aut...

Dnes, jak všichni bohužel dobře vědí, je právě úsek „dél jedničky“ mezi Prahou a Brnem bezkonkurenčně nejvytíženější dálnicí v zemi. V úseku u Hum-

polce po ní projede za den takřka 30 tisíc automobilů, k čemuž je nutné připočítat ještě přes 10 tisíc vozidel večerní a noční dopravy.

... už škodí

Sice by se mohlo zdát, že oproti úsekům před Prahou, kudy projede až 100 tisíc vozidel za den, nebo u Brna, kde jich denně projede asi 50 tisíc, to

není mnoho. Jenže se zde sčítá i stálý přírůstek dopravy a s tím související environmentální zátěž.

Kromě poměrně značného hluku prakticky nepřetržitého dopravního provozu na D1 je ovšem třeba zmínit i výfukové plyny, které vyprodukuje tak vysoký počet vozidel. Ty jsou též významným zdrojem emisí skleníkových plynů a dalších škodlivin, přede-

vším oxidů uhlíku a dusíku. Ovšem když se letos na jaře demolovaly právě v úsecích u Humpolce dálniční mosty a kvůli úplné uzavírci D1 zoufalí řidiči museli jezdit komplikovanými objížděkami, bylo zcela jasné, že doprava přes Vysočinu z východu na západ (nebo opačně) je bez naší nejvytíženější dálnice těžká a trvale vlastně nemožná.

INZERCE

Domov pro seniory Humpolec, p.o.

Domov důchodců byl otevřen v červnu roku 1962 v rekonstruované budově nedostavěného reálného gymnázia. Se 135 lůžky byl ve své době největším zařízením na okrese Pelhřimov. Zřizovatelem byl OKRESNÍ ÚSTAV SOCIÁLNÍCH SLUŽEB v Pelhřimově. Při pozdější reorganizaci byla zřizovatelská funkce převedena na OÚNZ Pelhřimov. V roce 1992 byla vytvořena příspěvková organizace Domov důchodců Humpolec a jejím zřizovatelem byl Okresní úřad Pelhřimov, odbor sociálních věcí. Rok 1995 znamenal rozšíření domova o LDN Humpolec, která ukončila činnost a byla reprofiliována na domov důchodců. Se svými 68 lůžky tak rozšířila kapacitu domova. Zaměstnanecký poměr většiny pracovníků LDN zůstal zachován.

Počínaje rokem 2003, po zrušení Okresních úřadů přešla zřizovatelská funkce na KRAJ VYSOČINA a v roce

2016 byl změněn název na Domov pro seniory Humpolec, příspěvková organizace, který poskytoval sociální službu domov pro seniory. Od počátku roku 2017 přibyla další pobytová sociální služba domov se zvláštním režimem, která je určena klientům s Alzheimerovou chorobou a od poloviny roku 2017 byla doplněna do našeho portfolia poskytovaných služeb i odlehčovací služba.

Celková kapacita našeho Domova je v současnosti 200 lůžek, služby našim klientům nabízíme ve dvou budovách – jednak v budově nedaleko centra města, na adrese Humpolec, Máchova 210 a potom v druhé budově, umístěné v klidové části na okraji Humpolce, konkrétně v lokalitě Lužická 950. Oba objekty doznaly během posledních let značných úprav, přístaveb a rekonstrukcí, jejichž cílem bylo zlepšit komfort klientů a pracovní podmínky zaměstnanců.

Personál našeho domova pečuje o důstojný a spokojený život našich klientů, kteří vzhledem ke svému zdravotnímu stavu a vzhledem ke své sociální situaci nevládají život ve svých domovech. U našich klientů v maximální možné míře podporujeme jejich soběstačnost a jejich snahu o co nejširší kontakt s okolím.

Naše služby nabízíme zejména seniorům z Kraje Vysočina, nicméně v našem Domově rádi pomůžeme klientovi z kteréhokoli koutu naší republiky, který se ocitl ve svízelné životní situaci.

Tím, co je pro nás při péči o naše klienty nejpodstatnějším, je snaha starat se o naše klienty jako o své rodiče.

Mgr. Petr Vaněk

Domov pro seniory Humpolec, p.o.
Máchova 210
396 01 Humpolec
www.ddhum.cz
Tel.: 565 535 630
Email : dduchhumpolec@email.cz

Kostely pro katolíky, Židy

Církevní památky, které jsou v současnosti k vidění v Humpolci, dokazují zdejší mnohaleté tolerantní náboženské soužití tří církví: katolické, evangelické a židovské.

Nejstarší stavební památkou ve městě je katolický kostel svatého Mikuláše, který najdete na Horním náměstí. Památka patří k našim vůbec nejstarším gotickým chrámovým stavbám, neboť první zmínka o ní pochází z roku 1233.

Druhou nejstarší stavbou je v Humpolci židovská synagoga. O její výstavbu požádala židovská obec v roce 1754, aby si ji pak vybudovala mezi lety 1760 až 1762.

Jen o málo mladší je pak zdejší unikátně zachovaný tolerantní kostelík, který stojí ve čtvrti Zichpil od roku 1785. Teprve když přestal rozrůstat se zdejší evangelické obci stačit, byl v roce

Evangelický kostel

1851 v bývalé čtvrti České město, dnes v Husově ulici, postaven velký evangelický kostel.

Protože o tolerantním kostelíku, jenž je dnes součástí prohlídkového okruhu skanzenu Zichpil, se podrobnosti dozvíte v jiné části této přílohy, začneme náš výlet po humpoleckých

církevních památkách právě tou nejmladší, totiž evangelickým kostelem, jenž je od roku 2012 spolu s farou a školou chráněn jako kulturní památka České republiky.

Evangelický kostel

Humpolečtí evangelíci žili především ve čtvrti České město, zatímco jejich tolerantní kostelík stál v Zichpilu obývaném hlavně Židy a křesťany. V roce 1852 si tedy evangelíci vystavěli na „svém“ Českém městě školu, o dva roky později faru a na přelomu 50. a 60. let 19. století i svůj nový kostel financovaný z veřejných sbírek i darů z protestantských zemí.

Pikanterii je, že když ke kostelu přistavovali v roce 1891 novorenesanční věž, byl v základech hloubených právě pro ni nalezen mincovní poklad, který na její stavbu přispěl nemalou částkou.

Synagoga

První Židé přišli do Humpolce v roce 1681, ale i když se jejich zdejší komunita stále rozrůstala, první synagoga jím začala sloužit až v roce 1762.

Toleranční kostelík

INZERCE

NÁBYTEK

POHODLÍ

NÁBYTEK POHODLÍ

Dvorská ulice 924 (za Mototechnou), Humpolec

Tel.: 734 808 766

Email: pohodli.humpolec@seznam.cz

www.nabytekpohodli.cz

Firma NÁBYTEK POHODLÍ je na českém trhu od roku 2006. Zabývá se prodejem nábytku od předních českých výrobců. V průběhu dvanácti let provozu prošla prodejna třemi rekonstrukcemi a zkulturněním prodejních prostor. Nábytek Pohodlí se zabývá prodejem veškerého vybavení do interiéru od předsíňových sestav, obývacích sestav, sedacích souprav, kuchyňských linek až po dětské pokoje, pracovny, kanceláře či ložnice. Výběr je ze standardní produkce, ale i z atypizované výroby na zakázku dle přání zákazníka.

Nábytek je od prověřených dodavatelů se zárukou kvality. V sortimentu najdete nábytek, který je skutečně otestovaný, díky čemuž jsou schopni poskytnout každému kvalitní informace o výrobku. Zboží na prodejní ploše je obměňováno a tím je zajištěna pestrost nabídky. Výhodou je i prezentace co největšího množství výrobků od každého typu. Pokud si nevíte rady jak zrealizovat kuchyň, dětský pokoj, obývací nebo pracovnu, obraťte se na Nábytek Pohodlí. Prodejní asistentky vám pomohou najít vhodné řešení pro vybavení každého interiéru.

i evangelíky

Synagoga

Hlavní sál se svatostánkem měl sedadla po obvodu, ženskou galerii a také školu. V roce 1766 zde přibyla výmalba s modlitebními texty. Postupně se synagoga rozrůstala, opravovala po požárech i upravovala. „Po válce jí hrozila demolice, ale roku 1951 stavbu koupila Československá církev husit-

ská, která ji využívá dodnes,“ přibližuje Vladimír Staněk na portálu regionu Vysočina.

Kostel svatého Mikuláše

Kostel ze 13. století byl původně budován jako trojlodní gotická stavba, ale nejspíše z finančních důvodů vzniklo jen kněžiště s hlavní lodí. A na počátku 16. století přibyla menší věžka. Ovšem v letech 1721 a 1722 tu proběhla přestavba podle slavného architekta Jana Blažeje Santiniho. Ten byl v té době zaměstnaný u správců kostela – želivských premonstrátů. V letech 1893 až 1895 došlo k regotizaci kostela podle projektu Matěje Blechy. Tehdy byla především zvýšena původně barokní věž, z níž je dnes krásný výhled. V letech 1936 a 1937 se zde přestavovalo naposledy, podle návrhu F. X. Lhotáka.

Kostel svatého Mikuláše

INZERCE

Steel Center Europe, s.r.o.

Steel Center Europe, s.r.o. – tradice s japonskými kořeny

Steel Center Europe, s.r.o. („SCE“) je servisním střediskem na zpracování ocelových svitků.

Společnost je ve vlastnictví dvou významných japonských investorů Sumitomo Corporation a Toyota Tsusho Corporation.

Svoji činnost zahájila v roce 2004. Během následujících let se SCE rozrostla až do dnešní podoby, kdy její kolektiv tvoří téměř 100 zaměstnanců a provoz zajišťují čtyři výrobní linky. Do dnešní doby se vypracovala ve spolehlivého dodavatele působící zejména v automobilovém průmyslu.

Společnost SCE se během 15ti let své působnosti stala součástí města Humpolec nejen ve sféře podnikatelské, nýbrž i v oblasti kulturní a sociální. Podporuje sportovní aktivity, místní kulturní akce (např. Bernard Fest, Zlatá podkova) a nedaleký dětský domov v Senožatech.

„Před 15ti lety jsme v malém kolektivu začínali od nuly a do dnešního dne jsme byli schopni vybudovat stabilní společnost, která zpracovává v průměru více jak 100 000 tun oceli ročně a dosahuje obrátu okolo dvou miliard korun. Za to vše patří velké poděkování jak obchodním partnerům, tak hlavně všem našim zaměstnancům, na které můžeme být právem hrdí“, dodává finanční manažer Miroslav Časar.

Steel Center Europe, s.r.o.

Pražská 1669, 396 01 Humpolec

Tel: 565 450 314, 725 777 367; www.steelcentereurope.com

BJS | FURNITURE THINKING

Design budovy továrny BJS Czech na sjezdu 90. kilometru D1 v Humpolci nepřehlédnete. V budově s výrazným graffiti sídlí největší česká nábytkářská společnost.

TRADICE této firmy sahá až do roku 1917, kdy byla v malém švédském městě Smålandsstenar založena společnost Bröderna Johansson Sängfabrik, později ve zkratce BJS. Ta se v roce 2005 rozhodla pro přenesení části výroby do Česka, kde ji lákala kombinace historie dřevařských závodů, lokální zdroj materiálu a kvalitní pracovní síla. V roce 2006 se v továrně v Humpolci rozjela první výroba. Hlavním klientem se stala společnost IKEA, tradiční partner švédské BJS. Během 12 let existence firmy se BJS Czech stala jedničkou na českém trhu. V současnosti má přes 400 zaměstnanců a roční obrát v roce 2018 dosáhl 1,8 miliardy korun. Každý den opustí sklady společnosti v průměru 12 i více kamionů plně naložených nábytkem. V roce 2013 se skupina BJS rozšířila o dceřinou společnost BJS Components, která je zaměřená na výrobu nábytkových dílců.

BUDOUCNOST a úspěch společnosti tkví ve dvou prioritách – rozvoji a investicích. Nové technologie a automatizace za desítky milionů korun dnes udělaly z továrny BJS moderní závod, který se může pyšnit automatickým zásobováním navazovací linky, robotizací a automatizací balení výrobků. Silnou stránkou firmy je také další vývoj a design výrobků pro firmu IKEA. „Máme možnost podílet se na úpravách stávajících výrobků a přispívat k vývoji nových projektů. Mnohokrát se jedná o velké změny, které finální zákazník ocení při každodenním používání. Zásadními hodnotami, které prosazujeme, jsou funkce, kvalita, nízká cena, forma a udržitelný rozvoj“, říká hlavní designérka společnosti Ing. Hana Kudrnová. Úzká spolupráce, stupňující se nároky klienta, důraz na neustálý rozvoj a posun v kvalitě a objemu výroby znamená pro BJS budoucí investice do výstavby nových výrobních prostor jak v České republice, tak i na východních trzích.

VÝROBKY společnosti BJS pro obchodní řetězec IKEA - největší společnost zabývající se prodejem nábytku, míří do celého světa, od Asie, přes Evropu až do USA a Kanady. Nejvýraznějším produktem humpolecké továrny je bílý lakovaný nábytek – rozkládací pohovky, komody, skříně i psací stoly. V sortimentu společnosti však najdete i nábytek a jeho komponenty v odstínech černé, šedé a barevná škála se v posledních letech stále rozrůstá. Díky vysoké produktivitě, kvalitě i logistice je dnešní BJS jednou z největších firem v Humpolci i celém regionu.

ZAMĚSTNANCI jsou klíčem k úspěchu společnosti BJS. Většina z téměř 400členného týmu pochází

z Humpolce a regionu. Pracovní podmínky, spolupráce na všech úrovních a investice do rozvoje pracovníků jsou prioritou společnosti. „Pro své zaměstnance zajišťujeme různé vzdělávací a rozvojové aktivity. V příštím roce plánujeme zahájit i kurzy českého jazyka pro zahraniční zaměstnance. Zájem nových uchazečů se snažíme podpořit různými nadstandartními benefity. Potřeby našich zaměstnanců jsou pro nás důležité, a proto neustále zdokonalujeme a rozšiřujeme systém zaměstnaneckých výhod“, potvrzuje Bc. Monika Saberiová, personalistka společnosti.

Kvalifikace zaměstnanců, zkušenosti a dlouhodobá spolupráce jsou a zůstanou jednou z priorit společnosti BJS Czech i nadále.

Pokud vás naše společnost, její historie, vize, firemní hodnoty a budoucnost zaujaly a chcete se dozvědět více, můžete nás sledovat na www.bjs.cz.

Ing. Tomáš Beneš

Školní statek pořádá Zlatou podkovu už přes půl století

Výjimečné postavení mezi pěti zemědělskými školami v Kraji Vysočina má Česká zemědělská akademie v Humpolci. Vzniká zde centrum zemědělského vzdělávání, jež by mělo být zařazeno do sítě Národního centra odborného zemědělského vzdělávání se zaměřením na obecné zemědělství. Studuje na ní 450 studentů, z toho více než tři stovky v zemědělských oborech, přičemž největší zájem je o obory agropodnikání a kynologie. Jako jediná zemědělská škola v kraji má také školní statek.

Školní statek Dusilov zajišťuje praktickou výuku žáků České zemědělské akademie v Humpolci v oboru agropodnikání se zaměřením na klasické i ekologické zemědělství, potravinářství a také chov koní a jezdeckví. V prostorách statku je také vytvořeno zázemí pro výuku oboru kynologie.

Statek hospodaří na přibližně 800 hektarech zemědělské půdy, včetně zhruba 190 hektarů luk. Hlavními pěstovanými plodinami jsou obiloviny, krmné plodiny, řepka a brambory. V rámci živočišné výroby je chován skot (280 kusů krav), prasata a také koně, peruánské lamy, ovce, kozy i křepekly.

Školní statek je i díky vlastním jatkám téměř soběstačný

Areál má vlastní jatka a výrobu masných produktů, jimiž zásobují odběratele v okolí, a především díky této činnosti je ekonomicky nezávislý. „Zatímco škola má devadesát procent příjmů z veřejných peněz, statek si na sebe z devadesáti procent vydělá,“ říká ředitel humpolecké zemědělské akademie Otakar Březina.

Uprostřed areálu, který je volně přístupný a otevřený po celý den, a to v pracovní dny i o víkendech, se nachází voliéra s pávy.

V areálu bylo nedávno otevřeno Centrum zemědělského vzdělávání, jež bude sloužit jak pro potřeby statku, tak pro výuku studentů akademie. V nově postavené prostorné hale by měly být umístěny nejmodernější stroje, které budou k dispozici studentům.

Další novou stavbou je stáj, ve které bude kromě tradičního výkrmu prasat, také chov drobného zvířectva. Investorem staveb v celkové výši téměř šedesáti milionů korun byl Kraj Vysočina s využitím dotace z Integrované

Na závodě Seriál závodů Zlatá podkova má čtrnáct předkol, soutěží se ve všestrannosti a spřežení. tradiční je také průvod koní zakončený přehlídkou na humpoleckém náměstí.

ho regionálního operačního programu.

Školní statek je také spolupořadatelem jezdeckých závodů Zlatá podkova, které se již padesát let konají na jeho jezdeckém kolbišti v sousedství. Zlatá podkova je tradiční český seriál závodů ve všestrannosti a spřežení.

Školní statek si na sebe z devadesáti procent vydělá.

Otakar Březina
ředitel České zemědělské akademie v Humpolci

Má celkem čtrnáct předkol, ze kterých se kvalifikují ti nejlepší do finále. To pořádá v Humpolci obecně prospěšná společnost Soutěž podkovy založená městem Humpolec, Školním statkem,

Českou zemědělskou akademií a Jezdeckým klubem Humpolec.

Nejdřív se soutěžilo v tahání klád a jízdy spřežení

Historie Zlaté podkovy se začala psát v roce 1966, kdy vznikla soutěž Zlatá podkova někdejších Zemědělských novin. Finále se konalo v Přerově, v roce 1970 se poprvé přesunulo do Humpolce.

Při prvních ročnících se nesoutěžilo ve všestrannosti, konaly se pouze terénní jízdy, předvádělo se umění tahat kládu a jízdy spřežení mezi různými brankami. Postupně pak přibývaly další disciplíny.

Kromě soutěží Zlaté, Stříbrné a Bronzové podkovy přibyla soutěž Stříbrný třmen určená pro koně, kteří nemohli konkurovat plnokrevníkům. Pak se přidaly dovednosti mladých talentů a pro koňská spřežení soutěž Mistři opatří. V ní museli kočí předvést, jaké mají postroje, v jakém pořádku jsou koně a kočár. Poté absolvovali drezuru a následný parkur mezi brankami. Od roku 1980 se finále Zlaté podkovy

Co si nenechat ujít Od vyjížďky na koni po výuku

Statek provozovaný Českou zemědělskou akademií nabízí vyžití i pro veřejnost. Můžete si zde zapůjčit koně nebo absolvovat výuku jízdy. V areálu statku je domov mládeže, v němž je možné se ubytovat v jedno- až čtyřlůžkových pokojích. Během školního roku lze využít plné penze, mimo něj jen obědy. K dispozici je také ohniště.

jezdí ve složení drezurní a terénní zkoušky, maraton a parkur.

V srpnu letošního roku se na závoděti Dusilov konal již 53. ročník Finále seriálu závodů Zlatá podkova 2018. Nabídlo atraktivní podívanou na jezdecké disciplíny všestrannost a spřežení, jež je možné přirovnat k soutěžím v atletickém víceboji. Divákům se představilo více než 130 koní v sedlových i vozatájských kategoriích. Tradičním bodem programu byl také průvod koní a kočárů zakončený slavnostní přehlídkou na humpoleckém náměstí.

Dynamický růst společnosti SixPointTwo v Humpolci

Specialista ve světě kovovýroby

„SixPointTwo je součástí dodavatelského řetězce kovových zařízení pro automatizované skladování, zejména velkých logistických center, jaká používají firmy jako DHL, Amazon nebo Lego,“ říká o firmě holandský ředitel a zakladatel společnosti Marco Wielink. „Dále vyrábíme i jiné druhy plechových výrobků, například pojízdné držáky pro upevnění televizí. Vyrábíme nejen kovové komponenty, ale jsme také schopni poskytnout velice kvalitní služby v oblasti práškového lakování a montáže finálního výrobku.“

Holandská strojírenská společnost SixPointTwo, s.r.o. sídlí ve Lnářské ulici v Humpolci od roku 2009. Ze strategického umístění v srdci Evropy firma denně dodává výrobky a služby zadavatelům především do Nizozemí a Německa. Obchodní oddělení a projektový management společnosti se nachází v Nizozemsku ve městě Weert.

Původní budova, která dříve patřila podniku Sukno Humpolec, se po kompletní rekonstrukci proměnila k nepoznání a nyní namísto textilních strojů skrývá moderní a čisté prostředí strojírenské výroby: najdeme zde oddělení dělení materiálu, ohraňování, svařování, práškovou lakovnu a montáž.

Co dělá Vaši společnost úspěšnou?

„Za naše úspěchy vděčíme především našemu skvělému a oddanému týmu. Pracujeme ve velmi dynamickém prostředí, kde platí zlaté pravidlo nikdy nedodat pozdě zákazníkovi. Jsem velmi rád, že se nám to díky úsilí a každodennímu zaujetí našich zaměstnanců daří. Součástí a zárukou úspěchu je také síť našich obchodních partnerů,“ hrdě říká majitel společnosti.

Na jakých dalších hodnotách stavíte svůj byznys?

„Náš byznys je založen hlavně na výsledcích práce a znalostech každého člena týmu,“ vysvětluje Marco Wielink. „U nás ve společnosti SixPointTwo se snažíme našim zákazníkům přinášet především při-

danou hodnotu. Budujeme s nimi trvalé obchodní vztahy a nejde nám jen o to, aby bylo vše finančně výhodné, ale stavíme se zodpovědně i k sociálním, společenským a ekologickým stránkám našeho podnikání. Společenská odpovědnost naší firmy je zajištěna mimo jiné i tím, že pracujeme v souladu s normou ISO 26000 - mezinárodním standardem pro odpovědné podnikání, nabízíme zdravé a bezpečné pracovní podmínky (certifikováno podle OHSAS 18001) a naše ekologické procesy splňují normu EN 14001. Výroba splňuje nejen normu ISO 9001, ale i specifické požadavky na kvalitu zpracování kovů (certifikováno podle EN 3834 a EN 1090).“

Jak vidíte budoucnost firmy?

Jako společnost neustále rosteme, a to nejen počtem našich zaměstnanců. Abychom dokázali lépe a flexibilněji zareagovat na požadavky našeho zákazníka, investujeme do nových technologií.

Jaké kolegy nyní hledáte?

„Hledáme kolegy s pracovními zkušenostmi z oblasti strojírenské výroby, nyní například ohraňovače s praxí na ohraňovacích lisech TRUMPF. Uvítáme však i nadšence, kteří se zabývají kovovýrobou

třeba doma v garáži. Dále máme zájem o absolventy strojírenských oborů, kteří se chtějí stát součástí rychle rostoucí a úspěšné firmy. Nezapomínáme ani na naše stávající zaměstnance. Vždy totiž při obsazování pozic specialistů, mistrů či manažerů hledáme nejdřív v našich řadách,“ upřesňuje HR manažerka Adéla Běhláková.

Co zaměstnancům nabízíte?

Běžným standardem je u nás čisté a téměř rodinné pracovní prostředí a práce v menším kolektivu. Velmi důležité je i to, že pracujeme prioritně v jednosměnném provozu a v žádném z našich výrobních oddělení se nejedná o stejnou monotónní práci. Usilujeme o to, aby se naši zaměstnanci cítili při práci dobře a bezpečně. K tomu přispívá i zájem pro občerstvení, hudba na pracovišti a neformální firemní akce. Napříč celou společností je naším cílem si vzájemně pomáhat. Považujeme za důležité najít správnou rovnováhu mezi prací a volným časem, a to vše s dobrým finančním ohodnocením. Společnost SixPointTwo s.r.o. znamená bezpečné, stabilní a čisté pracovní prostředí. Vládne zde lidský přístup a správná parta lidí, kteří mají chuť pracovat.

Pokud vás zaujalo, co děláme a jak pracujeme, a chcete se stát součástí našeho týmu, neváhejte a kontaktujte nás.
Více informací na tel.: 778 482 059 nebo 732 675 753

www.sixpointtwo.eu

SixPointTwo s.r.o. • Lnářská 1825 • 396 01 Humpolec • Czech Republic

www.sixpointtwo.eu • [@SixPointTwoHumpolec](https://www.facebook.com/SixPointTwoHumpolec)

SixPointTwo
SIX POINT TWO

Humpolec na dlani. Vzpomínky na Velkou válku i krušná 50. léta

Vzpomínání na Humpolec, vlast a Evropu kolem je název nové knihy humpoleckého rodáka Jiřího Kryštůfka. Autor v ní shrnuje a komentuje své vzpomínky na předky a mládí v rodném městě. A nejenom to. Na pozadí humorných historek a zážitků konkrétních lidí popisuje i zlomové okamžiky dějin, jako je vyhlášení republiky, politické a válečné konflikty, měnová reforma i těžká 50. léta včetně likvidace živnostníků.

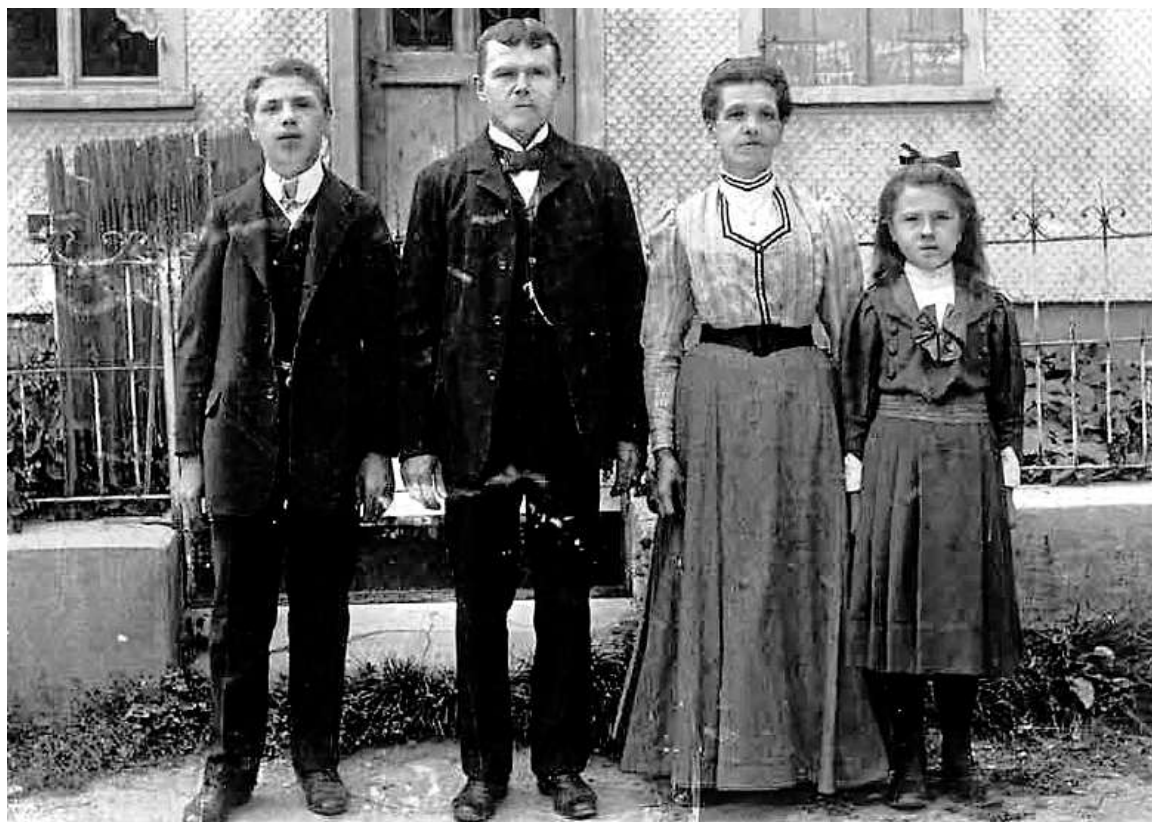
Zachyceny jsou zde okamžiky od začátku 20. století až do roku 1956. Sám autor knihu v některých úsecích přirovnává k románu Městečko na dlani. „Chtěl jsem zachytit svoje mladé časy, minulost svou i předků a některých významných nebo zajímavě výstředních Humpolečanů, které jsem poznal osobně,“ říká pětadesátiletý Kryštůfek.

Jako pedagog na vysoké škole a výzkumný pracovník byl zvyklý psát technické a vědecké knihy. „Po odchodu do pozdního důchodu mi to začalo chybět. Celý život jsem měl sklon k zapisování a sbírání zajímavých příběhů a komentářů k době. Vznikaly tak vlastně zárodky povídek a epizod, z nichž mnohé byly zúročeny v této knize,“ připomíná s tím, že na této knize pracoval pět let.

Zdůrazňuje hlavně mnohotvárnost publikace. „Své si tam najdou dokonce i milovnice knih typu červené knihovny. Naproti tomu jsou zde také úseky jak z válečných románů. Nejen z Velké války v letech 1914 až 1918, ale i z malé, ale zákeřné války, kterou musela vést sotva vzniklá první republika v roce 1919 s dobře vyzbrojeným Maďarskem o jižní a východní Slovensko. Těchto bojů se účastnil i můj otec jako sokolský dobrovolník,“ poznamenává Kryštůfek.

Bez habsburské šerpy

V úvodní části knihy zavádí čtenáře na začátek století a přibližuje život svého tatínka Bedřicha a jeho rodičů v západním Rakousku, kam se na osm let odstěhovali za prací. Zajímavou historií je například část, ve které má malý Bedřich - premiant vesnické školy - přednést slavnostní zdravici císaři Františku Josefovi I. „Proti tomu se ale ostře postavil jeho otec. Císaři totiž zalíval, že se nedal korunovat českým králem. A synkovi odmítl koupit na slavnost černo-žlutou habsburskou

Před více než stoletím Součástí knihy je řada historických fotografií. Na snímku z roku 1911 je rodina Jiřího Kryštůfky v západním Rakousku, kam odešla z Humpolce za prací. Jiřího otec Bedřich je zcela vlevo (po boku svých rodičů a sestry).

šerpu, kterou měli mít všichni žáci kolem těla,“ líčí jednu z historek.

S tím samým Bedřiškem, jenomže už dospělým, se pak čtenáři dostanou i na italskou frontu za první světové války a do konfliktu s Maďarskem. A to prostřednictvím dochovaných autentických zápisků a vzpomínek na váleč-

Vizitka

Jiří Kryštůfek

Narodil se v Humpolci v roce 1933.

Vystudoval textilní chemii na Vysoké škole chemické v Praze a Pardubicích. Dlouhodobě žije v Liberci.

Po škole se stal odborným asistentem na katedře textilní chemie na tehdejší VŠST v Liberci. Kvůli podpoře manifestu 2000 slov byl z místa vypuzen a pracoval ve výzkumném ústavu.

Na libereckou univerzitu TUL se vrátil v roce 1990, habilitoval se a později docílil profesury. Je autorem odborné technické literatury. Kniha Vzpomínání na Humpolec, vlast a Evropu kolem je však v tomto směru prvotinou.

ná období, jež později sepsal. „Dostal jsem to střepinami šrapnelgranátu do levé ruky při jedné ‚bubnové palbě‘, kdy to strašlivě duní kolem vás i několik hodin jako opravdu strašlivé bubny. Už jen z toho lidi blbnou. Zásah mi úplně rozbil loket a svaly kolem. V tom místě byla najednou jen taková

krvává nepevná matlanina. Když jsem sáhl na tu břечku, kterou držel jen prodávavějš rukáv, udělalo se mi špatně. Naštěstí to zpočátku nebolelo nějak moc strašně. Věděl jsem, že se musím za každou cenu doplatit do údolí do krytu k doktorům,“ stojí v jednom z jeho zápisů.

Po prodělané těžké otravě krve se do Humpolce vrátil jako lehký invalida. Stal se technickým ředitelem velké textilky v Počátkách. Poté ve městě založil malou soukenickou živnost, o kterou však rodina po roce 1948 přišla.

Sám Jiří Kryštůfek pak vzpomíná na těžkou dobu protektorátu: „Vedle věcí nejvážnějších je zde mnoho odlehčujících chlapeckých vzpomínek, které charakterizují dobu z jiné strany. Třeba na nebe úplně zaplněné spojeneckými bombardéry nebo ‚zprvu politicky nejasnou‘ exhibici kozáckých jezdců a krasojezdkyně na humpoleckém fotbalovém hřišti.“

Na konkrétních případech pak sleduje rovněž nástup komunistického režimu, včetně likvidace soukromých soukeníků v Humpolci.

Historie v nových knihách

Humpolci bylo v nedávné době věnováno několik knih, které podrobně seznamovaly se zdejšími životem. Čtenáři se tak například dovědí, jaká zde fungovala řemesla nebo živnosti, další publikace je zavede do historické podoby města.

Humpolec v zrcadle času

Na prvním místě je třeba zmínit soubor knížek Humpolec v zrcadle času vydávaný Městem Humpolec.

První dva díly jsou věnovány dějinám místních spolků a spolkovému životu. Třetí díl Osobnosti seznamuje s osobnostmi, které se v Humpolci narodily nebo zde žily.

Čtvrtý díl Humpolec a Zálesí v obraze přírody přináší informace o geologii, počasí, rostlinách a živočiších vyskytujících se v okolí města, doplněné o množství barevných fotografií. Hlavním autorem tohoto dílu je znalec přírody Petr Filip. Pátý díl se zabývá archeologií na Humpolecku v letech 1900 až 2014, šestý historií školství Humpolce. Zatím poslední díl mapuje řemesla, průmysl a živnosti ve městě.

Humpolec, ohlédnutí za starými časy

Humpolec, ohlédnutí za starými časy

Autor Pavel Nocar se na 153 stranách křídového papíru formátu A4 zabývá historií města, přičemž text je doplněn množstvím fotografií z historie i současnosti.

Knihy vyšla díky grantovému programu Edice Vysočiny IV. Kraj tímto grantem podporuje vydávání publikací s lokálními a regionálními tématy, které by jinak vůbec neměly na vydání šanci.

Do prodeje se dostává dotisk knihy Zdeňka Škrabánka Ve starých humpoleckých uličkách (procházka Humpolem 19. a 20. století). První vydání knihy v roce 2016 financované autorem vyšlo v černobílé verzi, nyní se jedná o barevné vydání.

Ve starých humpoleckých uličkách

Publikace Ve starých humpoleckých uličkách seznamuje s historickou podobou města Humpolce, kterou značně pozměnily asanační zásahy ve druhé polovině 20. století.

Poutavé dílo na 524 stránkách nabízí množství popsaných a místně určených historických fotografií města, po-

cházejících nejen z archivu humpoleckého muzea, ale také od zdejších badatelů a pamětníků. Snímky umožňující udělat si představu o původní podobě humpoleckých domů a ulic.

Autor analyzuje dostupné historické a ikonografické materiály k místopisu města a připojuje kriticky opravený adresář majitelů jednotlivých čísel popisných (1-540) z roku 1891.

Cenným přínosem pro práci dalších badatelů je obsáhlý seznam regionálních písemných pramenů. Kniha vychází v omezeném nákladu, k dostání bude v Infocentru za 1 200 Kč.

INZERCE

ASO HUMPOLEC, a.s. Výrobce pro povrchové úpravy

Společnost ASO Humpolec, a.s. byla založena v roce 1996 skupinou firem, které se zabývají projekcí, konstrukcí, výrobou a montáží zařízení pro povrchové úpravy.

Dlouhodobé zkušenosti v oboru výroby zařízení pro povrchové úpravy, kvalifikovaný personál a moderní vybavení jsou zárukou vysoké kvality a vytváří předpoklady pro dobré uspokojení potřeb zákazníků. Vytvořením tohoto konsorcia firem zabývajících se činností ve stejném oboru jsou v ASO Humpolec, a.s. zahrnuty možnosti reagovat na realizaci velkých zakázek formou kompletní dodávky zařízení pro povrchové úpravy na klíč včetně montáže a uvedení do provozu.

V rámci zvýšení kvalifikace a rozšíření odborného vzdělání zaměstnanců se společnost ASO Humpolec a.s. zapojila do operačního programu Lidské zdroje a zaměstnanost – projekt „Vzdělávejte se pro růst!“

Chcete-li se stát součástí tradiční firmy, rádi Vás mezi sebou přivítáme.

Kontaktujte nás na: fialova@aso.cz
nebo na tel.: 565 532 821.

**ASO Humpolec, a.s.
Lužická 593**

**CZ – 396 01 Humpolec
www.aso.cz**

Historie AUTO RACEK

se začala psát už po první světové válce.

Humpolec 1931

Byť tehdy ještě o prodej a servis automobilů nešlo, příběh této firmy z Vysočiny je poutavý. Pan Bohumír Racek se po válce vracel do rodné Litomyšle z ruského zajetí, do kterého padl na italské frontě. Rodný dům na náměstí byl, ale prázdný. Rodiče i oba bratři zemřeli, sestra se provdala do Vídně. Když jeho situaci viděl kamarád a spolubojovník, se kterým se vracel domů, nabídl mu, aby s ním pokračoval dál na Vysočinu. Pocházel z Humpolce a věřil, že i pan Racek bude mít šanci tam začít nový život.

Příchodem pana Racka do Humpolce se začíná psát historie AUTO RACEK. Její zakladatel nejprve pracuje jako řidič v soukenické továrně a později začíná uvažovat o založení vlastního podniku. Půjčuje si finanční prostředky a na okraji Humpolce staví zcela nový areál, který se v té době skládal z rodinného domu, garáže a strojní dílny. Firma zahajuje provoz v půlce srpna 1931. O pět let později přistavuje další část areálu – opravárenskou dílnu a rozšiřuje nákladní autodopravu. V té době pan Bohumír Racek obklopen svojí rodinou – manželkou a čtyřmi dětmi, prožívá jedno z nejšťastnějších období svého života.

Radost bohužel netrvá dlouho. Přichází nástup fašismu a další světová válka. Pan Racek je v roce 1942 zatčen gestapem a poslán do koncentračního tábora. Přežije a o tři roky později se ve zbědovaném stavu vrací ke své rodině. Po zotavení se

naplno pouští do práce a relativně brzy se mu daří firmu stabilizovat a přistavět poslední část areálu firmy.

Jenže přichází další rána. A další diskriminace – po roce 1948, tentokrát ta komunistická. „Nepřítel státu“ Bohumír Racek je opět uvězněn a jeho všecek majetek zkonfiskován. Čtyři a půl roku na Mírově opět přežívá, ale tvrdý režim v tomto zařízení poznamenal celý zbytek jeho života.

Snad ještě horší jsou muka psychická – komunisté rodinu Rackovu nechávají bydlet v bytě nad firmou a pan Bohumír měl tak každý den na očích, jak jeho „nástupci hospodaří“ v prostorách, které tak pracně budoval.

V roce 1973 pan Racek umírá a o necelý rok později i jeho manželka Anna. Zbytek rodinného

majetku byl vydrancován a zničen, z obytných částí domu udělaný dílny. Firma, ve které byl vždy pořádek a řád, se změnila na špinavé vrakoviště vozů ŠKODA 1203.

Potomci zakladatele získávají po roce 1989 majetek – ve velice zuboženém stavu – zpět. V roce 1992 rodinné firmě vrací život a ve spolupráci s automobilkou ŠKODA byl areál opraven a přebudován na jedno z prvních zastoupení značky v Česku.

Havlíčkův Brod

Společnosti se daří a tak rozšiřuje svou působnost do dalších regionů. V devadesátých letech otevírá autosalony v Havlíčkově Brodě a v Pelhřimově a v roce 2006 buduje centrální karosárnu s lakovnou. Další velký zlom v koncepci AUTO RACEK nastal po prezentaci nového ŠKODA Corporate Design. Humpolecká provozovna – původní areál z roku 1931 – byla zařazena do pilotního projektu výstavby nových autosalónů ŠKODA v ČR. Během jednoho roku byla provozovna přestavěna, zkolaudována a jako první autosalon na Vysočině splňuje veškeré požadavky nové koncepce. Do konce roku 2015 se podařilo předělat všechny tři provozovny společnosti AUTO RACEK a.s. do nových designů a vytvořit tak zcela jiné a konformní zázemí pro všechny zákazníky.

Dnes je společnost AUTO RACEK a.s. největším značkovým prodejcem a servisem vozů ŠKODA na Vysočině. Firma poskytuje pevné zázemí šedesáti jedna zaměstnancům, angažuje se v kulturním, sportovním dění na celé Vysočině a v červnu letošního roku oslavila 26 let od svého znovuzrození.

Pelhřimov

Poskytované služby profesionálně zastrešuje v oblasti prodeje nových a ojetých vozů, originálních dílů a příslušenství, servisu, karosářských a lakýrnických prací.

Humpolec

AUTO RACEK a.s.
Humpolec, Masarykova 757
Havlíčkův Brod, Jihlavská 1917
Pelhřimov, Humpolecká 1911

PF 2019

Vedení společnosti Valeo děkuje všem svým zaměstnancům
za odvedenou práci v roce 2018 a do nového roku 2019
přeje všem pevné zdraví, štěstí a osobní pohodu.

Stále přijímáme nové kolegy na pozici:

OPERÁTOR/OPERÁTORKA VÝROBY

UMÍME OCENIT VAŠE ÚSILÍ

- Odpovídající mzdové ohodnocení s pravidelným navyšováním
- Průměrný nástupní plat **25 000 Kč**
- Pravidelné půlroční a měsíční bonusy
- Pro kmenové zaměstnance smlouva na dobu neurčitou
- Pro agenturní zaměstnance možnost převodu do kmenového stavu po zkušební době v závislosti na pracovních výkonech
- **6 týdnů dovolené**
- **Stravování v dotované kantýně**, oběd jen za 10 Kč
- Příspěvek na **penzijní připojištění** 5% z hrubé mzdy
- Příspěvek na relaxační aktivity FLEXIPASS
- Praní pracovního oblečení
- Možnost využití závodního lékaře
- Finanční poradenství od profesionálního poradce

V případě zájmu nás kontaktujte:

Tel.: +420 565 505 111, e-mail: ths.humpolec-hr.mailbox@valeo.com, www.valeohumpolec.cz
Valeo Compressor Europe, s.r.o., Central Trade Park 1571, 396 01 Humpolec